

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی رۆشنیبری

*

خاوهنی ڤیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولتیر

هه رهسی بهفر

سەرپەرشتیاری زنجیره‌ی شانۆی بیانی

دانا پەنووڤ

ناوی کتێب: هەرەسی بەفر – شانۆنامە

نووسینی: تونجەر جویجەننۆڤ

وەرگیرانی لە تورکییەو: بەکر شوانی

بلاوکراوەی ئاراس – ژمارە: ۹۵۵

هەڵگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل + بۆکان نووری

دەرھێنانی هونەری ناووە: ئاراس ئەکرەم

بەرگ: مریەم مۆتەقییان

چاپی یەکەم، هەولێر – ۲۰۱۰

لە بەرپۆبەراییەتی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان لە هەولێر ژمارە ۹۷ی

سالی ۲۰۱۰ی دراوێتی

تونجەر جویجەننۆڤ

هەرەسی بەفر

بەکر شوانی

لە تورکییەو وەری گیراوە

هه‌ره‌سی به‌فر له تورکیا

دانا ره‌ئووف

نووسه‌ری تورکی تونجه‌ر جویجه‌نن‌ئوغلۆ له شانۆنامه‌ی "هه‌ره‌سی به‌فر" دا و له تیروانینی رووداویکی سروشتیییه‌وه رووبه‌رووی ترسی مه‌رگ و له باربردی نازادی و سنووردارکردنی سه‌ره‌ستی مرۆفمان ده‌کاته‌وه. نووسه‌ر دووپاتی ئه‌وه‌ی کردووه‌ته‌وه که گومانی هه‌یه هه‌ره‌سی به‌فر ته‌نیا رووداویکی سروشتی بیت، بگره هه‌ره‌سی به‌فر بووته سیمبولیکی به‌هیزی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی.

(ترس) گریکویره‌ی ئه‌م شانۆنامه‌یه‌یه، ترسیکی گه‌وره و به‌هیز کۆمه‌لگه‌یه‌کی به‌ درێژایی میژوو، نه‌وه له دوا‌ی نه‌وه گه‌مارۆ داوه. تونجه‌ر جویجه‌نن‌ئوغلۆ بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئه‌م هیزه‌ تۆقینه‌ره، سی نه‌وه‌ی له مالتیکدا کۆ کردووه‌ته‌وه، هه‌موویان دووچاره‌ی ئه‌م به‌لایه‌ن و له ترسیکی به‌رده‌وامی کوشنده‌دا ده‌ژین. رابردووش له گه‌یرانه‌وه‌یه‌کی وردی چنراودا، له پاروه تاریکه‌کانی ترسدا، له یاده‌وه‌ری و بیره‌وه‌ریه‌کاندا ئاماده‌گی به‌رده‌وامی هه‌یه.

که‌سایه‌تی "پیره‌مێرد" رابردووی خۆی و کاره‌ساته‌کانی و ئه‌و چیرۆکه‌ ترایجیدییه‌مان بۆ ده‌گه‌یریته‌وه که چۆن ئه‌نجومنه‌ی پیران و سه‌رۆکی دادگایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی، که هه‌یماگه‌لی ده‌سه‌لاتن، براکه‌یان کوشتووه، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی ویستوویه‌تی هاوار بکات. «به‌لام ئه‌گه‌ر له من بپرسن، کار جوودا بوو، مردنی کاکم له خۆوه نه‌بوو. کوشتیان!

بێبه‌زه‌ییانه له ناویان بردا! "شانۆنامه‌ی هه‌ره‌سی به‌فر".

له‌م شانۆنامه‌یه‌دا هاوار، هه‌یماگه‌لی شوپش و یاخیبوون و به‌ره‌چدانه‌وه‌یه، له هه‌مان کاتدا هاوار بووته‌ ده‌روازه‌یه‌که بۆ ترسیکی گه‌وره و ژیا‌نی له به‌سته‌له‌کیکی سه‌ختدا به‌ند کردووه. پیره‌مێرد که که‌سایه‌تییه‌کی گرینگی ئه‌م شانۆنامه‌یه، ده‌لێت «ترس مرۆف له بن ده‌هینیت. له ناوی ده‌بات. ترس کریمیکه و له‌به‌ره‌وه مرۆف داده‌رزینیت.» "شانۆنامه‌ی هه‌ره‌سی به‌فر".

ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌و کاته دیاریکراوانه‌دا که به‌فریکی زۆر باریوه، پێ بکه‌نیت، به‌ده‌نگی به‌رز بدوینت، یان هاوار بکات، ئه‌وه سروشت تووره ده‌بیت و به‌فره‌که هه‌ره‌س ده‌هینیت و هه‌موو گونده‌که/شاره‌که ده‌بیت به‌ ژیره‌وه و ژیا‌ن کۆتایی پێ دیت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه هه‌موو که‌سیک به‌رپرسیاره، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر منداله‌که‌ی خۆشت بیه‌وینت هاوار بکات، ده‌بیت راده‌ستی ده‌سه‌لاتداران "ئه‌نجومنه‌ی پیران" بکریت، تا بتوانن ریتگه له‌و هاواره بگرن.

ئافه‌رتان نابیت منداله‌کانیان پێشوخت له دایک ببن، چونکه زریکه‌ی مندال و هاواری ئافه‌رتی دووگیان له کاتی مندال‌بووندا ده‌بیت هۆی مه‌رگی هه‌موو کۆمه‌لگه. به‌پێی داوونه‌ریته‌کانی ئه‌م کۆمه‌لگه‌یه، ده‌بیت بووک و زاوا چوار مانگ دوور بکه‌ونه‌وه له یه‌ک و ده‌ستیان به‌رده‌ستی یه‌کتی نه‌که‌وینت، شه‌وی پیکگه‌یشتن له‌وانه‌یه بپیته کاره‌سات و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه پێشوخت ده‌بیت به‌ر له هه‌موو شتیکی چاوه‌روانکراو و چاوه‌روان نه‌کراو بگیری‌ت. ئه‌گه‌ر هه‌ر ئافه‌رتیکیش به‌ر له‌م کاته دیاریکراوانه ئاوس بیت، ئه‌وه ده‌بیت پێش له‌دایک‌بوونی منداله‌که‌ی و به‌ کۆرپه‌ی ناو سیکیه‌وه زینده‌به‌چال بکری‌ت. پیاوه گه‌نجه‌که‌ی ئه‌م خیزانه په‌یره‌وی هه‌موو رێسا‌کانی کردووه، به‌لام ژنه

سکپرەکهی بەر لە وادهی خۆی بە مانگیك ژان دەیگریت و لە ئان و ساتی منداڵبووندا. مامان دیت و دواتر سەرۆک و ئەندامانی دەستە بەرپار دەری کۆمەلگەش دین و هەر لەویدا بریاری زیندەبەچالکردنی ژنە گەنجە دووگیانەکه دەدەن.

خالی وەرچەر خان لە هەلۆیستی «پیاو گەنجەکه» نەو نۆیەکه دایە و سەرپێچی لەم بریارە دەکات، بۆ بەرەنگار بوونەوهی ئەم دەستە حکومرەوایەش پیاو گەنجەکه پەلاماری چەک دەدات تا ژیانی ژنەکهی و منداڵە چاوەروانکراو و هەشە بپاریزێت. پیاو گەنجەکه سەرپێچی لە یاساکان دەکات، ژنەکهی منداڵی دەبیت، منداڵە تازە لە دایکبووکهی، که پروناکیی دنیا دەبیت، دەزریکێنیت و بەفرەکهش هەرەس ناهێنیت. وەک چۆن بەفرەکه هەرەس ناهێنیت و دەتوێتەوه، ئەفسانەیی ترس و رێساکانی داوونەریت و سیستەمی دەسەلاتیکی بەهێز و توندوتیژی وەک بەفرەکه دەتوێتەوه.

پیرەمێرد بەردەوام چیرۆکی چۆنیەتی مردنی، یان لە ناو بردنی برا گەرەکهی دەگێرێتەوه، لە پروداوهکانی ئەم شانۆنامەیهیدا رابردوو دەبەستێتەوه بە ئیستاوه و پەردە لە پروی کرداری پاسەوانەکان هەلدمالێت و دەزانیت چی پرو دەدات، هەر پیرەمێردە لە کۆتاییی شانۆنامەکهدا دەیهوێت بە هاواریک تۆلەیی برا گەرەکهی بکاتەوه. پیرەمێرد «سەرەرای هەولێ پیرەژن بۆ رێ لیگرتنی، پەلاماری تەفەنگی دەستی پیاوی گەنج دەدات و دەرگە دەکاتەوه. هاواریکی زۆر سەرنجراکێش دەکات» هۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ! «پاش تاویک دەنگدانەوهی هاوارەکهی دەبیستریت. ئەمجار تەفەنگ دەتەقینیت. دەنگدانەوهکهی دیتە بەرگویی. چاوەروانیی پر لە نیگەرانی نامینیت و شوین بۆ نیشانەکانی شادمانی خالی دەکات. لە دەرەوه دەنگی تەقەیی

تەفەنگ دیت و ئاوتێهێ دەنگی دەهۆل و زورنا دەبیت.» «شانۆنامەیی هەرەسی بەفر».

نوسەر بۆ بەرجهستەکردنی پێوهندییەکان و پیکهاتەیی کۆمەلایەتی و سیاسی، وەک لەمەوبەر ئاماژەمان بۆ کردوو، سێ نەوهی یەك خیزانی لە ناو یەك مالدای کۆ کردووتهوه؛ باوک و کور، کور و باپیر، باوک و دایک، دایک و کور، باپیر و داپیر... و پێوهندییەکانی ئەمانیش بە کور و وەچەکانیانەوه، بیگومان ئەو کچه گەنجە بیگانەیهش بە شانەکانی ئەم خیزانە که شووی بە کورێ ئەم مالدای کردوو.

نوسەری شانۆنامەکه تونجەر جویجەننۆغلو بەم شیوهیه پیناسەیی شانۆنامەکهی دەکات: «باس لەوه دەکات چۆن ترسی هەرەسی بەفر وەک پروداویکی سروشتی، ژیانی دانیشتوانی گوندیک لە ناو ترس و نیگەرانییدا دەکات بە دۆزەخ. شانۆنامەیی هەرەسی بەفر سیستەمیکی داپلۆسیتەری ئافریندراوی ژیر کاریگەری هەرەسەپینانی بەفر و رەفتاری نامرۆفایەتی دەخاتە پرو. بە واتایەکی گشتی، لە کەشیکی دراماتیکی گرز و ئالۆزدا پێشانمان دەدات ئەگەر لە هەر بواریکی ژیانی کۆمەلایەتییدا بیدەنگی بنویندريت، نۆرە دیتە سەر هەموو کەسیک.»

بۆ ئەم شانۆنامەیه هێماگەلی گرفتیی کورد و قەدەخەکردنی زمان و ئەدەب و کولتووری کوردییه لە تورکیا. بە درێژایی میژوو، نەوه لە دواي نەوه زمانی کوردی قەدەخە کراوه، کورد بوونی بۆ نەبووه و خیزانە کوردهکان و ناوچهکانی باکوری کوردستان بە دزییهوه و بە ترس و چپەدوو قسەیان کردوو.

چون دوتواندريت چيرۆككي پته و له م بابته بهرهم بهيندريت
بهجۆريك بينه لاي بيزار نهبيت و بتوانيت تماشاي بكات؟
دهبيت چي بكرت بۆ ئهوهي شانۆنامهكه شياوي ئهوه بيت بيرتته
سهر تهختهي شانۆ؟

ئهي باشه باسكردني ئه و بارودۆخه تهنيا له روانگهي رووداويكي
سروشتييه وه چي له و دهقه زياد دهكات كه دهمويست بينوسم؟
چون دوتوانم له پي چووندا بهرهو به جيهانيبوون سوود له و
ديارديه وهربگرم؟

بهدهم ئه و پرسيارانه و پرسياراي تري هاوشيوه وه كه وتمه سهر پي
بهسهراهاتي نووسينه وه و رستهي خۆم پيك هينا:
ههرهسي بهفر بهتهنيا رووداويكي سروشتي نييه...
پي دهچيت خۆمان ئه و ترسهمان له ميشكي خۆماندا چي كردبيت...
ماندوو نهبن!

ئايا ههرهسي بهفر بهتهنيا رووداويكي سروشتيه؟

سالي ۱۹۸۷ بو. له كۆمپانيايهكي بهرهمهيناني فيلم كارم دهكرد.
رۆژيك لهگهڵ دۆستي هيزام دهرهينهر يوسف كورچهنلي قسهمان
دهكرد. رووداويكي زۆر سهيري بۆم گيرايه وه...

"دانيشتواني گونديكي به شاخ دهوره دراوي رۆژه لاتي ئه نادۆل
به هيچ جۆريك به هنگي بهرز نادوين، قاقا لي نادن، به كورتي؛
ژاوه ژا و ناكهن، چونكه ده لئين ژاوه ژا و ته په ته پ ده بيت ته هوي
ههرهسهيناني به فری چيا.

رهههندي سهمه رهي ئه م كاره ئه وهيه نۆ مانگ له سالد ترسي
ههرهسهيناني بهفر له ئارادايه.

ئهو مرۆگه له تهنيا سي مانگ بۆيان ههيه هاوار بكن، چهك بهكار
بهين، زهماوهند بكن، يان منداليان بيت..."

واتا ته واوي خووشي و جۆشهكاني ژيانيان خستوو ته ئه و سي
مانگهي دوور له ترسي ههرهسهيناني بهفر.

نۆ مانگه كه ي تر؟ ژيانتيكي بي جووله، بي ژاوه ژا و پر له نيگه راني
و ترسه.

ئه م رهوشه كاريگه ربي زۆري له سه ر من دروست كرد و ده بوو بيكه م
به شانۆنامه.

به لام بيرم دهكرد وه ئه م بارودۆخه كاريگه ره چون باس دهكريت و
به چي جۆريك له قالب دده ريت.

تونجر جويجه نئۆغلۆ گيڤراوه ته وه و ئەمهش بووه به هۆی له دايكبوونی ئەم شانۆنامەيه. ماوهی سێ مانگ له ساڵدا به فر نامینیت و خەلکی ئەو دقهه دهتوانن له ماوهيه دا خوڤشی و شادیی خوڤيان دهربيرن. واتا زهماوه نديکردن، چهك تهقاندن و مندالبوون به هاتوهاوار و دهنگي بهرز چيژي ئازادیی ماوهی ئەو سێ مانگهيه، به لام تايبهتمه ندييه كانی ههرهسي به فر بۆ دانیشستووانی ئەو دقههه دريژ دهبه وه بۆ ئەوديو سنووری رووداویکی سروشتی. دهكریت به واتايه كی تر بهم جوړهش بگوتریت:

"نووسهري ئەم دۆخه كاريگهه گومانی ههيه له وهی ههرهسي به فر ته نيا رووداویکی سروشتی بێت."

بهم جوړهش شانۆنامەيه ههرهسي به فر له دايك ده بێت.

كۆمه لێك مرۆف له خانوويه كی به شاخ دهوره دراوی گونديكي بچووك له كه شێکی سه مبوليكدا له دهنگ هه لېرين دهرسن و چه دوو قسه دهكهن. ژنی گهنج و پياوی گهنج و ژن و پياو نووستوون. پيره ژن به وريایی چاوه پي دهكات و پيره ميڤرديش وهك مردوو بي جووله لېي راکشاهه و نووستووه. له گه ل رووناكتر بوونه وهی رۆژدا به ئاشكرا دهرده كه و پي ئەو گونده سهگ و كه له شپري تيدا نيه. دهنگي بېدهنگي بالی به سهه شانۆدا كي شاهه. ئەوهی نووسهه دهستی دهخاته سهه، دووگيانبوونی ژنی گهجه له كاتی نهويستراودا. ژانی مندالبوون شتيكي نهويستراوه؛ وهك ئەوهی ژنی گهنج له به سا لاچووانی بيستووه، له سهردهمی رابردوودا ژنيك وهك ئەم پيشوهخت دووگيان بووه و بۆ ئەوهی به دهم مندالبوونه وه نه قيزيژنييت، به سپوساغي له داره بان نراوه و زينده به چال كراوه. ئەم چيرۆكه كاری له ژنی گهنج

قيژهيه كی كپ: ههرهسي به فر

پروفيسۆر دوكتۆر هوليا نوتكوو

ههرهسي به فر وهك رووداویکی سروشت به ردهوام مايه ی هه پشهيه بۆ شوينه كانی نيشته جي بيوونی به شاخ دهوره دراو و به تايبه تي بارودۆخی كهش و ههوا له رۆژهه لاتی ئەنادۆل و ناوچه كانی دهوره بهی ده بپته هۆی پچرانی پيوه نديی و هاتوچۆ له نيوان گوندهكان و ناوهندی شارهكاندا. كهسانی نهخۆش و ژنانی دووگيان ناتوانن بگه نه مه لبه نده كانی ته ندروستی و ته نيا ئەوانه ی خوڤيان له به رامبهه هه لومه رجي سهخت و دژواردا رادهگرن، دهتوانن له ژياندا بميننه وه. ئەگهه بزانی دوو له سهه سپی سال ترسی ههرهسي به فر بال به سهه ئەو دقهه رانه دا دهكيشيت، بۆمان روون ده بپته وه مرۆگه ل تا چ رادهيهك ناچار كراون ژيانتيكي بيچاره به سهه بهن.

زۆربه مان سهه يری فيلمی تايبهت به ههرهسي به فرمان كردووه و ديومانه ته قوهو رپيک، دهنگيک «بۆ نمونه، دهنگي چهك»، هوار، يان قيژهيهك بارستايی به فری سهه و قه دپالی چيا وهرده گيڤي ته سهه كاره ساتيكي سروشتی و شوينيكي نيشته جي بيوون، يان كۆمه لێك مرۆف وهك بلدۆزهه ده شيليت و له ناويان ده بات. ئەم كاره ساته ئيلهام به دهرهينه ران و سيناريۆ نووسان ده به خشييت.

وهك بۆم دهر كه وتووه، دهرهينه ري سينه ما يوسف كورچه نلی له سهه روبه ندي دهره يانی فيلم يکدا باسی ئەم ديارده سروشتيه ی بۆ

کردوو و ترسی ئەو هی هه مان شت به سەر خۆیشی بێت.

پیاوی گهنج باوهری وایه مندا له که له گه له توانه وهی به فردا له دایک ده بێت. ئەو کاتهش به مه بهستی ئەو هی مندا له کانیا ن بێ ترس په روه رده بکه ن، له و ژیا نه پر له پاله په ستویه دوور ده که ونه وه و نیاز ی گه رانه وه له سه ری خۆیا ن ده رده هی ن. ریک وه ک که سه انی به ته مه ن و به سه لآچووانی خۆیا ن کاتیک ده گه رینه وه ئە گه ر هه ست بکه ن پیا ن له سه ر لیواری گۆر په و واده ی مردنیا ن نیتزیک بووه ته وه. کاتیک به فر ده تویتته وه، هه ندیک له و که سه انه، سا ئیتر له بهر تاسه کردنی گوند بێت، یاخو به مه بهستی هی نا نی خو ار ده مه نی بو پاشما وه ی دانیش تووان، دینه وه و ما وه یه ک ده میتنه وه.

"ترس توانای بیرکردنه وه ده کو ژیت."

بۆیه ناخوازن مندا له کانیا ن به و هه سه ته وه بژین. تهنه گه کانی به دیواردا هه لاسرا و ده هۆل و چه کوش وه ک نیشانه ی را بردووی ئەو قوناغه خۆسه پینه ره وه ک جاران له شوینی خۆیا ن چا وه ری ده که ن. ئاوی کۆوه بوو له هه وزدا تاکه نیشانه ی توانه وه ی به فر و به سه رچوونی ترسی هه ره سی به فره و هه وزه که ش هی شتا سی په نجه ی ما وه پر بێت. وه ک ئەو وه وایه هه وزه که تاکه رایه له بێت بو گریدانی مروقه کان به ژیا نی ده ره وه وه.

پیره میردیش کاتی خۆی به جیهی شتی ئیره ی تا قی کردوو ته وه و به قسه ی ئەو:

"جوامیر و ئازا ئەو که سه یه ساوای خۆی گه وره بکات و بگه ریتته وه." جوامیر ی گه رانه وه یه بو خاکی باب و با پیران، بۆیه له گه له توانده وه ی به فردا مافی پیره میرده تهنه گه بته قینیت.

به درێژایی ئەم شانۆنامه یه ژانی مندا له بوونی ژنی گهنج و خه می پیر و به سه لآچووان ده بیند ریت، چونکه ده زانن گهنجه کان پاش ئەو هی مندا له یان ده بێت، ئەمان به جی ده هی ل و ده رۆن. برا گه وره ی پیره میردیش له سه لانی را بردو ودا به زیاد پتوه نانه وه تووشی ترسی هه ره سی به فر بو وه و ویستوو یه تی بو زالبوون به سه ر ترسی خۆیدا پر به گه روو هاوار بکات و ته نانه ت تهنه گه بته قینیت. دوا جار له بهر رۆشنا یی بریا ری ئەنجو مه نی پیرانی گوندا را ده ستی پاسه وانان ده کریت و ده خریتته ژیر پاله په ستوو وه و دوا ی پازده رۆژ ده مریت. پیره میرد وه ک ئەو وه وایه له را بردو ودا بژی. ئەگه ری ئەو هی پاسه وانان برآی ئەمیا ن خنکاند بێت، به رده وام می شکی ده جه رینیت و گینگلی پی ده دات. پیره ژنیش به درێژایی ژیا ن دژواری چه شتوو وه، ته نانه ت ریکردنیشی له بیر چوو وه، یا ن خۆی وا پیشان ده دات وه ک ئەو هی له بیر ی چوو بیت و گله یی له رو ودا وه کان و را بردو و ده کات.

دوا ی تپه ر بوونی چه ندین دیمه ن، خیزان هی چ چاره یه کی تری بو نامینیتته وه جگه له بانگ کردنی ماما ن و له وه به دوا وه چا وه ریکردنی پر له نیگه رانی ده ست پی ده کات. ماما ن له گه له پاسه وان ی یه که مدا دیت و قسه کانی ژنی گهنج سه به ره ت به میژووی سک پر بوون و ژانه کانی مندا له بوون نا چنه ئەقلییه وه.

ماما ن چ وه ک پی وه سه ت بوون به رتسا کانه وه و چ له پیناوی به رژه وه ندیی کۆمه لگه دا نا چاره ئەو راستیا نه ئاشکرا بکات که بۆی ده رکه وتوون. به مه به ستی گه یان دنی هه و ال له ما له ده رده چیت و پاسه وان ی یه که م ده میتنه وه. پیره میرد، پاسه وان ی یه که م به "مرۆکوژا!" نا و ده بات و تا و انبار ی ده کات. ئەمه سه ره له دانی ئەو وه له دژی مردنی کاکی.

سەرۆك و ئەندامى ژن و ئەندامى پياو دەگەن و دادگاييكردينكى
كۆمەلەيەتى دەست پى دەكات. ھەوزەكە ھېشتا دوو پەنجەى ماوھ پىر
بىت.

بە بۆچوونى سەرۆك، ھۆكارى ئارامى و سەقامگىرى كۆمەلگە
دەگەرپىتەوھ بۆ جىبەجىكردى رىساكان و شتى گرینگ مندا بۆونى
پىشەوخت نىيە، بگرە ھەرەسى بەفرە.

ئەوانەى رىساكانيان داناو، بەناوى رىساكانى كۆمەلگەوھ ھىيى
نەبوو بۆ تاكەكانى پىكەپنەرى كۆمەلگە دەكەن.

پياوى گەنجىش لەگەل ئەوھدايە رىساكان تاوتوئ بكرىن. ئەوھتا
دەلپت: "بىدەنگى و ترس تواناى بىركردەوھ پەك دەخەن."

بە بۆچوونى ئەو، ھاواركردن گەرانە بە دواى مافدا. ئەو پىي وايە
چارەسەر لەوھدا نىيە رىساكان بكرىن بە سەرچاوى ھەرەشە، بگرە
لە ھەبوونى تواناى تاوتوئكردىيان و بىركردەوھەدايە. ئەگەر
بىركردەوھ تاوان بىت، شاخەكانىش تاوانبارى ھۆكارى
ھەرەسەپنەنى بەفرن.

ژنى گەنج لەوھدا دەبىت بەرەو ھەمان چارەنووسى براگەورەى
پىرەمپىرد پەلكىش بكرىت.

لە ئەنجامى خۆراگرتن و بەرگرىكردى پياوى گەنجا، ژنى گەنج
نابرىت و مندالى دەبىت. پاش ئەوھى كۆرپەى ژنى گەنج لە داىك
دەبىت و دەقىرپىت (يان قاقايەكى سەمبولىك لى دەدات)، پىرەمپىرد
بەرگى بەندى و ترس لە خۆى دادەمالپت، دەرگە دەكاتەوھ، باوھش بە
ئازادىدا دەكات. بەم جۆرە نىگەرانى دەپوات و جى بۆ شادمانى خالى
دەكات. ئىتر مندا لىك بۆ ئازادى لە داىك بووھ. پىرەمپىرد بەر لە

كردەنەوھى دەرگە دەستى داوھتە تەفەنگى دەستى پياوى گەنج و لە
دەرەوھ گەرمەى لى ھەلدەسپىت. كۆتايى رىووداوەكان زىاتر لە
تەدارەكى رىتواللىك دەچىت. ئەو ژيانەى پىشانى ئىمە دەدرىت،
زالبۆونە بەسەر داوونەرىتدا، تىپەرىنە بە شاخەكاندا و ئاھەنگى
بەھارە.

نووسەر لە كەشىكى گرژ و پىر لە پالەپەستۆدا ئەو راستىيە دەخاتە
رەو ئەگەر مەرۆف ھەرچى زىاتر لە ئاست ئازارى دەرھاوېشتەى
بىدەنگبۆونى كۆمەلەيەتى بىدەنگ بىت، ئەو ئازارە لە داھاتوودا تووشى
ھەموو كەسىك دەبىت. لەو كەشەدا بەردەوام جەھوكردى ئازادى،
بايەخ نەدان بە بىركردەوھ، مردن لەسەر دەستى كەسانى نەناسراو
(گومانكردن لە جۆرى مردنى براگەورەى پىرەمپىرد) و ھەستەكانى
مەرۆف دەگىرپىتە دەست. چاودىرپىكردى ژيانى تايبەت (تەنانەت ژيانى
ژن و مپىردايەتىش)، پالەپەستۆى چرى دەرھاوېشتەى شىوازى ژيانى
دانىشتووانى ئەو دەقەرە و نەبوونى ھەل بۆ ئەوھى دانىشتووان وزەى
كەلەكەبوونى ناو ھەناويان ھەلبىرپىژن، كارىگەرى بۆ سەر تەندروستى
بارى دەرروونى مەرۆفەكان دروست كىردوھ. نووسەرپىش لەم
سۆنگەپەوھ لەبرى ئەوھى شوپىن و ولاتىك بۆ قەومانى رىووداوەكان
دەستنىشان بكات، تەنبا بەوھندەوھ كىرساوەتەوھ شوپىنكى پىر لە
گرژى و پالەپەستۆ ھەلبىرپىت و ئەمەش ھەوللىكە بۆ ئەوھى
شانۆنامەكەى بخاتە چوارچىوھى بەجىھانىبوونەوھ. ھاوكات لەم
شانۆنامەپەدا بەراوردىك لە نىوان خۆشەوېستى بۆ خاكى مەرۆف
خۆى و تاسەى ژيانىكى باشتردا دەكرىت. ئامانچ ئەوھى مەرۆف زىدى
خۆى بە زىندووى و پىر لە ژيان رابگرىت. چەك و دەھۆل-چەكوش و

دەنگى سەگ-كەلەشىر كە وەك ھېما بەكار ھېندراون، نىشانەن بۇ ھەبوونى ژيان لەوئى و بۇ دواكەوتنى ژيان لەبەر بېدەنگى و بە چرپە دوان. ئەو ھەوزەھىشى كە چاوەرپى پېبوونى دەكرىت، ھاوسەنگىيەك لە نىوان چاوەرپىكردى مردن لە بېدەنگىدا و جۆش و چىژى ژياندا دروست دەكات.

لەم شانۆنامەيەى جويجەنئوغلۇدا وەك ئەوھى لە شانۆنامە ھېمادار و شىعر ئامپزەكانى مۆرىس ماتەرلېنكى بەلجىكايدا بەدى دەكرىت، بېدەنگى مردن تا رادەى "واز لە جەستە بەيەن، رۆحم بەدى"، يەك بە يەكى چىنەكانى بارى دەروونى مەرۆف ھەلدەداتەوھ. نووسەر، ناو مالاكە وەك ئەوھى لە شانۆنامەكەدا ھەيە، بە وشەگەلى چەسپاوى جۆرى مەرگ-بېدەنگى و پىرى پر دەكاتەوھ. ناواخنى ئەو وشانەش بە اتا پېچەوانەكانيان پر دەكاتەوھ.

لەم شانۆنامەيەدا زۆرتەر بايەخ بە چارەسەر و كەمتر بە كىشەكان دەدرىت.

تونجەر جويجەنئوغلۇ

نووسەرى شانۆ

دەرچووى كۆلچى زمان و مېژوو - جوگرافىيە سەر بە زانكۆى ئەنقەرەيە.

ئەندامى سەندىكاي نووسەرانى توركيە و لقى توركيەى يانەى قەلەم (P.E.N.) ى نىودەولەتتېيە.

لە قوتابخانەى بالاي موزىكى ناوھندىيە ھونەرىيە موزدەت گەزەن (MSM) مامۆستاي "نووسىنى درامايە".

مامۆستايە لە بەشى نووسىنى زانكۆى رۆژھەلاتى نىزىك لە قوبرس. پراوئىكارى دەزگاي چاپ و بلاوكردەوھى "مىتۆس بۆيوت" ە.

شانۆنامەكانى:

شەرى كويزان، مامۆستا، ژنانى بەلەنگان، كۆلانى داخراو، دۆسيە، بىگا - ۱۹۲۰، قومارچىيان، ھەلىكوپتەر، يلدەرم كەمال، ماترووشكا، مېوان، شەپقە، بۇياخچى، تۆفيقى نەيژەن، رېوبارى قزلئرماك، ھەرەسى بەفر، كى سەباحەت عەلىيە كوشت؟، شەوى سەوز، ئاخ ئەگەر ھەژارېك دەبووم، شانۆكاران، شى گىقارار، مستەفا كەمال، يانەى شەو.

خەلاتەكانى نووسەر:

لە توركييا و دەرەھەي ولات سەرچەم ۱۷ خەلاتى ۋەرگرتوۋە: تۆياڧ (۲)، يەكەتتىي ژنانى تورك (۱)، دامەزراۋەي ھونەرى ئەنقەرە (۲)، عەبدى ئىپەكچى (۱)، عىسمەت كونتاي (۱)، عەونى دىللىگىل (۱)، ئەنستىتوۋى شانۆي نىودەولەتى (۱)، قاسىد (۱)، ليۇنس (۱)، ۋەزارەتى كولتوورى (۱)، خەلاتى موھسىن ئەرتوغرول بۇ سەرکەوتوتىن نووسەر (۱)، يۇگسلاڧيا (۱) ۋە ھۆلەندا (۱).

تا ئىستا شانۆنامەكانى نووسەر بۇ سەر ئەم زمانانە ۋەرگىڧدراۋن:

كوردى، رووسى، ئىنگلىزى، ئەلمانى، فەرەنسى، بولگارى، يۇنانى، مەكەدۆنى، سوئىدى، گورجى، ئوردوۋىي، ژاپۇنى، رۇمانى، ئازەرى، تەتەرى، پۇلۇنى، چۈاشى، سىربى، ئىسپانى، عەرەبى، فارسى، كازاخى، چىنى ۋ... ھتد.

ھەندىك لە شانۆنامەكانى نووسەر، لە سەرۋى ھەموۋيانەۋە ھەرەسى بەفر، ماترووشكا، بۇياخچى، ژنانى بەلەنگان، رووبارى قزلئرماك، كۆلانى داخراۋ، دۇسىيە، ھەلىكۆپتەر، شەپقە ۋە مېۋان لە نىزىكەي ۴۰ ولاتى جىهان پىشان دەدرىن، يان لە بەرنامەي پىشانداندا دانراۋن.

دېھەنى سەر شانۆ:

ناۋەھەي مالىكى يەك نەۋمى لە گوندىكى بچوۋكى بە شاخ دەورەدراۋدا كە مالىكى چىايى دەھىنپتەۋە بىرى مرقۇف... لە پەنجەرەكانەۋە چلوورەي لە سەربانەۋە شۆرەۋەبوۋ دەبىندىت. دوو تەفەنگ بە دىۋاردا ھەلۋاسراۋن، روۋى لوولەكانىيان لە يەكتەرە ۋ

قۇناغەكانىيان لە يەكتەر دوور كەوتوونەتەۋە ۋ شىۋەيەكى نىمچە رازاۋەيان ۋەرگرتوۋە...

لاي چەپەۋە ژوورىك ھەيە ۋ لە ناۋەراستىشدا ھۆلىكى گەرە. لاي راستىشەۋە دەرگەيەك ھەيە بەسەر ژوورىكى تردا دەكرىتەۋە. دەرگەي دەرەۋەش رىك دەكەۋىتە ناۋەراستەۋە.

سۆپايەكى سەرەتايى لە ناۋەراستى ژوورەكەدا ھەيە. برىك پارچە دار ۋ تەختەش بەجوانى لە تەنىشتى رىز كراۋە. لەسەر زەوى كلیم پاخراۋە ۋ چەند قالچكەيەكىش بە دىۋاردا ھەلۋاسراۋن.

ھەر لە ناۋەراستى ھۆلدا دەھۆلىك ۋ چەكوشىكىش ھەيە. لە گۆشەيەك دانراۋن ۋ ھەر دەلىت چاۋەرىپى رۆژىك دەكەن دەنگيان لىۋە بىت...

لە ژوورى لاي چەپ ژنى گەنج ۋ پىۋى گەنج لە پىخەۋدا نووستون. پىرەژن لە تەنىشت سۆپاي ناۋ ھۆلەكەۋە راکشاۋە، چاۋى برىۋەتە بنمىچ ۋ لە نىۋان خەۋ ۋ بىدارىدا چاۋەرى دەكات.

پىرەمىرد لە تەنىشت پىرەژنەۋە راکشاۋە ۋ ۋەك مردوۋ بىدەنگ لىي نووستوۋە. تەنانەت ھەست بە ھەبوۋنى ناكرىت...

پىۋ ۋ نىش لە ژوورى لاي راست نووستون...

ھەموۋان لە پىخەۋى سەر زەۋىدان...

بەشەكانى مال بە دىۋار جىا نەكراۋنەتەۋە...

دېمەنەكان راستەقىنە نىن، سەمبولىن...

بەتەۋاۋى بىدەنگى بالادەستە...

ئەم بىدەنگىيە بەدرىژايى نواندى شانۆكە ۋ تا بەرەۋ كۆتايى بەردەۋام دەبىت. رۆيشتن ۋ شوپن گۆرىنەكان بە ھىمنى ۋ بىدەنگى

ئەنجام دەدرېن. جوولەكان له جوولەى ناو فىلمى خاوكراوه دەچن.
گفتوگۆكان تا رادەى چرپەدوو نزم.

پېويستە ئەكتەرەكان بەپەرۆشىي خۆيان بۆ قسه نەکردن بە دەنگى
بەرز و دەنگ دەرنەکردن له بينەران بگەيەنن و بەردەوام ترسى خۆيان
له مەسەلەيه پيشان بەدن.

كەسەكان

پيرەژن: له حەفتاكانى تەمەندايە. زۆر باش خۆى پاراستووه... بۆ
ئەوهى سەرنج بۆ سەر خۆى رابكيشييت، وا خۆى پيشان دەدات
وهك ئەوهى نەتوانييت بىرواى بەرپوه.

پيرەمپرد: له هەشتاكانى تەمەندايە. تەنيا بە بەكارهيتانى گۆچان
دەتوانييت رى بكات.

ژنى گەنج: ١٨ سالانە

پياوى گەنج: ٢٠ سالانە

پياو: ٥٠ سالانە

ژن: ٤٥ سالانە

مامان: ٤٠ سالانە

سەرۆك (پياو): ٧٥ سالانە

ئەندامى ژن: ٧٠ سالانە

ئەندامى پياو: ٦٠ سالانە

١- پاسەوان: ٣٥ سالانە

٢- پاسەوان: ٣٥ سالانە

زەمان: رۆژگارى ئەمرومان

شوين: هەر ولاتيک بيت

پتوہی دیارہ دووگیانہ..

پیرہژن ھست دھکات وا ژنی گہنج بۆ لای دیت. به خواردنهکانی
ناو دهمییهوه دهچیتہ پیخهوهوه. خوئی وهک نووستوو پیشان دہدات..
تہنانہت لیفہکەش لەسەر خوئی لا دہبات بۆ ئەوہی ژنی گہنج بەزہیی
پیدا بیتوہ..

ژنی گہنج بیدہنگ دہروات. لە پیشدا دەچیتہ ھۆلی دانیشتن و
پاشان ئاودہست.

پیرہژن بہ چاوهکانی چاودیری ژنی گہنج دھکات.

ژنی گہنج پاش تاویک دہگہریتہوہ بۆ ھۆلی دانیشتن. وا دیتہ پیش
چاو وهک ئەوہی ئاسووودہ بوویت. بہہمان وریایی دہروات. وا
دہزانیت پیرہژن نووستووہ و دای دہپۆشیت. کاتیک ئەم دہگہریتہوہ بۆ
ژووری خوئی، پیرہژن لە سہریکەوہ شادمانہ بہ گہیشتن بہ ئامانج و لە
سہریکی ترہوہ، بہبیدہنگی شتہکانی ناو دہمی دہجویت..
ژنی گہنج لە پیخهوی خویدا رادہکشیت.

ئەمجار پیاو ھەلدہسیت، لە ژوورہوہ دیتہ دہری، بہ ھۆلی دانیشتندا
تۆ دہپریت و بیدہنگ دہچیتہ دہری.

پیرہژن دیسان خوئی وهک نووستوو پیشان دہدات.. دہزانیت پیاو
دہگہریتہوہ، بۆیہ سہرلہنوئی لیفہی سہر خوئی لا دہبات.
پاش تاویک پیاو دہگہریتہوہ.

پیاو لیفہی پیرہژن دہداتہوہ بہسہریدا.. دہچیتہوہ ژووری خوئی و لە
جیگہدا درپژ دہبیت..

پیرہژن دیسان چاوی کردووہتہوہ و سہری جاریک بہلای راست و
جاریک بہلای چہپدا دہسوورینیت و نوومی بیرکردنہوہ دہبیت.

بہشی یهکهم

۱

(ھەتاو ھیدی ھیدی ھەلدیت..)

نہ ھەپەیی سەگ دیت و نہ قووقەیی کەلەشییر.. بیدہنگی و
کشوماتییہکی قورس بالادہستہ..

لەگەل ھەلھاتنی رۆژدا رەنگیکی زۆر سپی لە ژوورہوہ دہدات.
وہک ئەوہ وایہ بیدہنگیش ھاوتہریب لەگەل ئەمدا روو لە زیادبوون
بکات.

پیرہژن دواي ئەوہی لە نووستنی ھەمووان دلنیا دہبیت،
ھەلدہسیت.

بەبیدہنگی دہروات بۆ ئاودہست. دواي تاویک دہگہریتہوہ و چہند
شتیک لە زہویی نیمچہ ئاشپەزخانہ ھەلدہگریت و خیرا خیرا
دہیانخوات. لەلایہکی تریش، سہیری ئەملا و ئەولای خوئی دہکات بۆ
ئەوہی ئاشکرا نہبیت..

ژنی گہنج لە جیگہدا راست دہبیتہوہ، خەو بہری نہداوہ و چاوی
خوئی ھەلدہگۆفیت.

ئاشکرایہ ئازاری ھەیہ. تاویک دوودلہ لەوہی میردی لە خەو
ھۆشیار بکاتہوہ، یان نا. واز دہینیت، بہبیدہنگی لە جیگہدا
ھەلدہسیتہ سہری.

ژنی گهنج دیسان له پر به نازاره وه له پیخهوی خویدا راست
دهبیته وه .. پی دهجیت دیسان ژانی هه بیت ..)

ژنی گهنج:

(به دهستی پال به میردییه وه ده نیت) هه لسه .

پیاوی گهنج:

(به چاوی خه والوو وه) چیه؟

ژنی گهنج:

سکم ..

پیاوی گهنج:

چی بووه؟

ژنی گهنج:

دیشیت .

پیاوی گهنج:

برۆ بۆ ئاودهست .

ژنی گهنج:

چووم .

پیاوی گهنج:

ئه دی چی؟

ژنی گهنج:

دیسان سه ری هه لدا یه وه .. ده ترسم .

پیاوی گهنج:

(بی ئه وهی خویشی بر وا بکات) له چی ده ترسیت؟

ژنی گهنج:

له چی؟

پیاوی گهنج:

دیاره سه رمات بووه . (له گه ل ئه وه شدا نیگه رانه) ئه ی ده بیت

چی تر بیت؟

(بیده نگی)

پیاوی گهنج:

چونی؟

ژنی گهنج:

به سه رچوو .

پیاوی گهنج:

هیچ شتیکی مایه ی ترس له ئارادا نییه .

ژنی گهنج:

تاویک .. وام زانی .

پیاوی گهنج:

چی؟

ژنی گهنج:

وام زانی ژانم گرتوو .

پیاوی گهنج:

جا شتی وا ده بیت؟

ژنی گهنج:

ئه ی ئه م نازاره له کوپه دیت؟

پیاوی گهنج:

سک ئاوسان و ئازارت لی تیک چووہ.

ژنی گهنج:

لہقہی لیم دا .. لہقہم لی دہدات.

پیاوی گهنج:

(دہست دہبات بو سکی ژنہکھی .. بہ کامہرانی پی دہکهنیت)

چہند جوانہ! لہوہ دہچیت پلہلی بیت.

ژنی گهنج:

پیویستہ تا چہند رۆژیکی تر ددان بہخویدا بگریت ..

پیاوی گهنج:

(دہستی ژنہکھی دہگریت) ئەو ترسانہ لہ سہرت دہرہینہ.

بہ لایہنی کہمہوہ مانگیکی تریش کاتت ہہیہ. ہیچ شتیکی

مایہی ترس لہ ئارادا نییہ. ہہرگیز لہم ناوہ نہبندراوہ منداآ

پیشوہخت لہ دایک ببیت. مہگہر داپیرہم ئەمانہی بوٹ باس

نہکرد؟

ژنی گهنج:

بہ لآم لہ دایکبوونی پیشوہخت رووی داوہ.

پیاوی گهنج:

لہ کیت بیستووہ؟

ژنی گهنج:

لہ داپیرہم.

پیاوی گهنج:

بہ لآم ئەوہ زۆر لہمہوہر بووہ.

ژنی گهنج:

جیاوازی چییہ؟

پیاوی گهنج:

(وہک ئەوہی بہ لایہوہ گرینگ نہبیت) ئەو کاتہ ئیمہ ہیشتا لہ

دایک نہبووویوین ..

ژنی گهنج:

ژنہی دووگیان بہزیندوووی لہ دارہباز نراوہ.

پیاوی گهنج:

ئەمہی بوٹ گپراپہوہ؟

ژنی گهنج:

گویم لی بوو بو دایکتی دہگپراپہوہ.

پیاوی گهنج:

ئەو شتانہ رۆیشتن و برانہوہ. جاریکی تریش شتی وا رووی

نہدایہوہ. پیویستہ کہمیکی تر بخہویت.

(ژنی گهنج چاوانی لیک دهنیت و ہہول دہدات بخہویت. ئەمجار

پیاوی گهنج ئوقرہی لی دہبریٹ. دہست بہ قزی ژنہکھیدا

دہہینیت، بہ لآم خہیالی رۆیشتووہ. ئەو سپیہتیہی لہ دہرہوہ

دیت، لہ بہرزترین ئاستدایہ، بہ لآم بیدہنگی توقتنہر تا دیت

گہورہ دہبیتہوہ.)

ژنی گهنج:

(چاوانی ہہلدینیت) باشہ ئەگہر بہراستی ژانم بگرتباہ؟

پیاوی گهنج:

شتی وا نابیت.

ژنی گهنج:

بۆچی؟

پیاوی گهنج:

چونکه بهسالآچووان حسیبی هه موو شتیك دهكهن.

ژنی گهنج:

هیچ بهه له دا ناچن؟

پیاوی گهنج:

نه خیر!

ژنی گهنج:

بۆچی؟

پیاوی گهنج:

چونکه ئەگەر هه له بکهن، له سهریان دهکه ویت.

ژنی گهنج:

به لام تۆیش ترسایت.

(ببدهنگی)

پیاوی گهنج:

مهگەر شتیکی ئاسایی نییه؟

ژنی گهنج:

کهواته ترسه کهی منیش ئاسایییه.

پیاوی گهنج:

منیش پیچه وانهم نه گوت. به لام شتیکی لهو جوړه له ئارادا

نییه. ئاشکرایه ئەگەر دواى دوو رۆژى تر بیت، هیچ ترسیك له

گۆریدا نامینیت. تهنانهت ئەسپ، کەر، سهگ، مانگا، مه،
که له باب و مریشکه کانیشمان دهیندرینه وه. ئەگەر تهنانهت بۆ
سى مانگیش بووه. پاشان تۆ به دەم تهقاندنی تفهنگه وه مندالت
دهبیت. کۆرپه کهمان یه کهم زریکهی ژيانى دهکات و ئیمهش
ترسمان له قیژه کردنی نابیت. چهندين جار دهقیژینیت! ئەوانی
تریش ناترسن، چونکه ئەو کاته مهترسی نامینیت. (دهست به
قژی ژنی گهنجا دهینیت) هه مووان گۆرانى دهلین. تهنانهت
هه ره بهسالآچووانیش مهستی مهست دهبین و له مهیدان سهما
دهکهن. ریک سى مانگ.. سى مانگ رهوش بهو جوړه بهردهوام
دهبیت. پاشان له گه له بارینی یه کهم بهفردا کۆرپه کهمان
هه لدهگرین، بهناو چیا یه کاندایه رۆین و لیره نامینین بۆ ئەوهی
جگه رگۆشه ی خۆمان بى ترس گه وره بکهن. ئەوانه شی له گه له
ئاژه له کانیاندا هاتوون، بههه مان شیوه دهگه رینه وه، چونکه
ئه سهپهکان دهحیلین، که رهکان دهزه رین، سهگه کان دهوهرن،
مانگاکان دهبۆرین، که له شیرهکان دهقوو قین و مریشکهکان
گارهگار دهکهن. رازیکت بۆ بدرکینم؟

ژنی گهنج:

بیلى.

پیاوی گهنج:

ههروهک ئەو گهنجانەى پيش ئیمه رۆیشتوون، جاریکى تریش
هه رگیز ناگه رینه وه بۆ ئەم ناوه. دهروین و به کامی دلای خۆمان
دهژین. بى ترس دهژین تا ئەو کاته ی ههست دهکهن و له مردن
نیزیک دهبینه وه، ئەوسا وهک باب و باپیرانمانان دهگه رینه وه
بۆ ئیره.

ژنی گهنج:

له هاوینیشدا ناگه پښینه وه؟

پیاوی گهنج:

تو و کوره که مان نا، به لام من دیم، چونکه ده بیت خوراکی
زستان بو ئه وانه ی ئیره بهینم. ئەم هه موو خه لکه بی ئارد و
شه کر و خوی چی بکه ن؟

ژنی گهنج:

گوتت تو و کوره که مان.. به چیدا ده زانیت کورمان ده بیت؟
له وانه ی شه کچمان ببیت.

پیاوی گهنج:

له وانه ی شه ... ئەوه هه روا به ده ممدات.

ژنی گهنج:

به لام منیش ده مه ویت دایک و باوکم ببینم. ناتوانم به رگه ی
دووریان بگرم.

پیاوی گهنج:

چی به ئیره وه گر بیان ده دات؟ ده توانن له گه ل ئیمه دا بښن.

ژنی گهنج:

که واته با دایک و باوکی تۆیش بښن! ئەگه ر هه موومان پیکه وه
برۆین، پیویست ناکات تۆیش جاریکه تر به شیوه ی کاتی بو
ئیره بگه ر پښته وه.

پیاوی گهنج:

ئه وانه ی ئیمه نایه ن، چونکه با پیره م و داپیره م بو مردن

گه راونه ته وه بو ئیره. واز له وانه ی ئیمه بهینه. با ئیمه مندالی
خۆمان به خپو بکهین و وا بکهین بی ترس پی بگات. (ههست
ناکات ژنی گهنج نووستوه) زانایه کی ژیر ئەمه ی گوتوه:
"بیدهنگی و ترس توانای بیرکردنه وه په ک ده خه ن. ترس دوخیکه
بیری مروف ده شیوینیت و له ری ده ری ده کات. ئەم راستیه ی
که ترسی پی ده لاین و سه ری هه موومانی سوړ هیناوه، مه هیلن
تووشی منداله کانتان بیت." نه خیر، ناهیلیم.

(پیاوی گهنج حالی ده بیت ژنه که ی نووستوه. له سه رخو
هه لده سیټ و ده چپته هو لی دانیشن. پیره ژن دیسان خوی وه ک
نووستوو لی ده کات.)

پیاوی گهنج:

دا پیره، ده زانم نه نووستوویت.

پیره ژن:

چی بووه کورم؟

پیاوی گهنج:

شتیکت لی ده پرسم.

پیره ژن:

بپرسه.

پیاوی گهنج:

دوینی شتیکت بو دایکم گپراوه ته وه. باسی که سیکت کردوه
پیشوهخت مندالی بووه. له سه رده میکی زور کووندا.

پیره ژن:

(به گومانه وه) ئەمه چی پښه ندی به تووه هه یه؟

پیاوی گهنج:

ژنه که م زور ترساوه.

پیرهزن:

بوچی دهرسیت؟ خو نه و کیشه یه کی له و جوړه ی نییه!

پیاوی گهنج:

نییه تی، به لام زور ترساوه. گهنج و بی نه زمونه.

پیرهزن:

(به چیژوه) نه و سهرده مانه وهک هاوسه ری تو گهنج بووم. چوار کچ بووین تازه شوومان کردبوو. هه مووشمان زه ماوهندی زور رازاوه مان بو کرابوو. به لام پتویست بوو چوار مانگ چاوه ری شوهی بوو کینی بکه یین. به سال اچوانی نه و سهرده مه نه مه یان بو هه مووشمان گتیرایه وه. سیانمان توانیمان خو مان له پیاوه کانمان دور رابگرین. به لام یه کی کمان هه له ی کرد. هه موو شه ویک یه کیان ددی. دوا یی؟ سی مانگ پیش تپه رینی ترسی هه ره سی به فر ژانی زاین دهستی پی کرد. دوا ییش رووداو قه وما.

پیاوی گهنج:

چی رووی دا؟

پیرهزن:

رپساکان ئاشکران. یه کسه ر مامان بانگ کرا. هه موو شتیک راست و دروست بوو. دادوه ران کـوـ بوونه وه و بریاری چاوه روانکراو دهرچوو. نه و دهسته خوشکه مان نرایه ناو داره باز و له یه کی که له گوړه پیشو هخت هه لکه ندر او هکاندا

زینده به چال کرا.

پیاوی گهنج:

میرده که ی چی کرد؟

پیرهزن:

فرمی سکی زوری رشت. بو ریگرتن له جیبه جیکردنی بریار پارایه وه، لالایه وه، ته نانه ت داوای له دهسته ی دادوه ران کرد نه ویش بنیژن. به لام پیان گوت هیچ شتیک ناکریت و نه وه شیان رت کرده وه له گه ل ژنه که یدا زینده به چال بکریت.

پیاوی گهنج:

دوا یی؟

پیرهزن:

کاتیک مه ترسی هه ره سی به فر تی په ری و داره باز کرایه وه، سی مانگ تی په ری بوو. ئیتر نه توانرا هیچ بو نه و دهسته خوشکه مان بکریت.

پیاوی گهنج:

به لام نه وه رهفتاریکی نامرؤیییه.

پیرهزن:

بو نه وه ی نه وانی تر بیژن، پتویست بوو واکریت. مرؤف سوور بزانتیت ترسی هه ره سی به فر له نارادایه، نابیت ژیانی که سانی تر بخاته مه ترسییه وه! دهکرا له وه زیاتر چی بکریت؟

پیاوی گهنج:

چوو زانم؟ دهکرا له کاتی مندال بووندا ده می ژنه به سترابایه و به و جوړه ری له دهرچوونی دهنگی قیژه ی بگیرابایه.

پیرهڙن:

جیگه دهردهچیت. ههول ددهات میردی خوی هوشیار نهکاتهوه
 و لهسهرخو له ژوور دهردهچیت. لهگهله پیرهژندا نیگیان
 یهکانگیر دهبیت.)

پیرهڙن:

(ناماژه بو ئاودهست دهکات) کورهکته تی تیدا یه.

ژن:

بوچی نهنووستوویت؟

پیرهڙن:

برسیم بوو.

ژن:

(خوی لی نه بان دهکات) کهمیکی تریش بنووا!
 (پیاویش ههلساوه و به بیدهنگی هاتووه.)

پیرهڙن:

(هاتنی کورهکتهی دهبینیت، به لام وا رهفتار دهکات وهک نهوهی
 ههستی به هاتنی نهکردبیت) برسیم بوو، برسی!

ژن:

چاوه ری هه موو شتیک هه له من دهکتهیت.

پیرهڙن:

بوچی نهگه بمتوانیبا به پیوه رابوهستم، منهتم به تو دهبوو؟

ژن:

(چهند شتیک ناماده دهکات و دهیخاته بهردهستی پیرهڙن.)
 مه پریژه جیگه وه.

دهزانیت بیرکردنه وهمان لهو جوړه شتانه به هه موو شیوهیه که
 قهدهخهیه. له رابردووشدا وابوو، ئیستاش هه ر وایه. ئیمه ی
 ژنان بی نهوهی بهیلین کهس ههستی پی بکات، نهوهمان تاقی
 کردهوه. به لام کهه؟ پاش نهوهی ترس رهوییه وه و یهک بهدوای
 یه کدا مندالمان بوو، وهک بلایت ترسمان له هه ر هسی بهفر
 هه بیت، هه موومان بیدهنگ بین. به لام قیژهی ساوایان گهیشته
 کهشکه لانی ئاسمان. له گردهکان به جوړیک دهنگی ددهایه وه،
 ده مانگوت ئیستا نا ئیستا هه رس دههینیت و دهر ووخیت
 به سه رماندا. قیژهی ته نانهت یهک کوړپهش واتای مه رگی
 هه موومان دهگه یه نیت. له بیرت نه چیت، ته نانهت بی به زه بیترین
 ریساش بو به خته وه ری مرؤفه.

پیاوی گنج:

نهوه چ جوړه به خته وه رییه کهه؟ نهوه چ ویژدانیکه له پیناوی
 کامه رانیی نهوانی تر دا که سیک به زیندووی بخریته ژیر
 گل وه؟

پیرهڙن:

کی نه شتانه ی ناخنیوه ته میشتکه وه؟ خه یال لهو جوړه شتانه
 مه ده. رووی دا و پرایه وه. گو تراوه به لایهک له هه زار ناموژگاری
 باشتره. له وانهیه له بهر نهو مردنه بیت که ماوهی په نجا ساله
 هیچی تر لای ئیمه رووی نه داوه.

(پیاوی گنج ماوهیه که بیدهنگ ده بیت. پاشان دهچیت بو
 ئاودهست. له ژووری ته نیشته وه ژن هه لدهسیت و به بیدهنگی له

پیرهژن:

كهى رشتوومه؟

ژن:

نه مگوت پړاندووته، گوتم مه پریژه.

پیرهژن:

ئه گهر نه مرشتووه، بۆچی ده لیت مه پریژه؟ كهواته ئاگه م له خوومه.

ژن:

له خوړا قسه م تى ده گريت!

پیرهژن:

ئه گهر تو زه مين خوښ نه كهيت، من له خوومه وه قسه تى ناگرم.

ژن:

باشه، مادام وايه، تيم بگره!

پیرهژن:

به وشكى به گهروودا ناچيته خواری!

ژن:

خو به ناخپرى گيان داواى چايم لى ناكهيت!

پیرهژن:

كه ميك ئاو به سه.

(پياو به پشوو دريژى گوپى بۆ قسه كان راگرتووه. به تيله چاو

بۆ ژنه كهى د پروانيت.)

پياو:

(به ژنه كهى) كارمان زوره. پيوسته خو مان ناماده بكهين.

ژن:

ليره بوويت؟

پياو:

هه مووان هه لبيينه.

ژن:

(زور بيدهنگتر) ئه گهر دا يكت بو ارمان بدات.

(پيرهژن به ئاماژه له كورى خوى ده گه يه نيت كورهن اكهى له

ئاودهسته.)

پیرهژن:

ئاو!

(ژن به دهم بۆله بۆله وه ئاوى ده داتى. پاشان روو له شويى سوپا

دهكات و به بيدهنگى تىكى ده دات. ناگر به جوانى دهردهكه ویت.

كه ميك ئاوى تر دهكاته كترى گهرهى سه سؤپاوه.

پياو نيزىك ده بيته وه و دهست به گونای پيرهژندا ده هينيت.

پيرهژن به چاو لای ئه و گازنده له ژن دهكات. پياو راهاتووه،

چهند ئاماژه يهك به واتای "ئيداره بکه" دهكات.

پياوى گهنج ديت. پياو ئاماژه بۆ كورپه كهى دهكات بچيت ژنى

خوى هه لبيسييت. پياوى گهنج به ئاماژهى سه به لى بۆ

دهكات، دهچيته ژووره وه، خوى دهچه مينيتته وه و دهست به قژى

ژنى گهنجا ده هينيت.

ژنى گهنج دهستى مي ردی ده گريت و تاويك به كامه رانى چاوهرى

دهكات.)

پیاوی گهنج:

ئېستا چۆنیت؟

ژنی گهنج:

باشم.

پیاوی گهنج:

ئى من گوتم باش دهبیت. (بیدهنگى.) کارمان زۆر زۆره. باش دهبیت ئەگەر هەلبەست.

(ژنی گهنجیش هەلبەست. بە بیدهنگى پىخەو و لىفه كۆ دهكاتەوه. مێردى چاوه‌رێتى دهكات و هەردووکیان پىكه‌وه دهچنه هۆلى دانىشتن. ژن و ژنی گهنج خوانى سەر زهوى ئاماده ده‌کەن. پیاو و پیاوی گهنج تهنه‌نگه‌کان له دیوار داده‌گرن.

پیاوی گهنج تووره‌که‌یه‌ک ده‌هینیت، پیاو چه‌ند که‌ره‌سته‌یه‌کی لى درده‌هینیت، ده‌ست ده‌کات به‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی یه‌کێک له تهنه‌نگه‌کان و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو بۆ پیاوی گهنج پوونى ده‌کاته‌وه.

کۆری گهنجیش رێک لاسایی باوکی ده‌کاته‌وه و خه‌ریکی پاک‌کردنه‌وه‌ی تهنه‌نگى به‌رده‌ستی خۆیه‌تى.

ژن و ژنی گهنجیش له‌سەر شى‌وازى دیمه‌نى فىلمى خاو له سه‌رێکه‌وه خوان ئاماده ده‌کەن و له سه‌رێکی تره‌وه، ئەو ناوه كۆ ده‌کەنه‌وه.

له‌و نێوانه‌دا هەردوو تهنه‌نگه‌کانیش خاوین کراونه‌ته‌وه.

چای تى ده‌کەن.

پیاوی گهنج ده‌یه‌وێت فیشه‌ک بخاته تهنه‌نگى خاوینکراوه‌ی

به‌رده‌مى. پیاو چاره‌ی گرز ده‌کات و رێتى پى نادات.

پیاو:

ئېستا نابیت. هیشتا کاتى نه‌هاتوه.

پیاوی گهنج:

ئاوى چه‌وزه‌که چه‌ند به‌رز بووه‌ته‌وه؟

پیاو:

(به‌ده‌ست ئاماژه ده‌کات) هیشتا سى په‌نجه‌ی ماوه پر بیت. (به‌هه‌مان وریایی و کارقایمی تهنه‌نگه‌کان له شوینى خۆیان هه‌لبه‌واسنه‌وه. له کاتیکدا ژنه‌کان خه‌ریکی دواين ئاماده‌کارییه‌کانى خوانن، پیاوی گهنج فیشه‌که‌کان ده‌کاته‌وه قوتوو و له شوینى نىزیک له تهنه‌نگه‌کان دایان ده‌نیت. پاشان ئاو ده‌کات به‌ده‌ستی باوکیدا و ئەویش دهموچاوى ده‌شوات.)

پیاوی گهنج:

سه‌رێکی چه‌وزه‌که بکه‌م؟

پیاو:

ئەگەر له باری له‌شت گران نییه، سه‌یر بکه.

(پیاوی گهنج به‌ بیده‌نگى ده‌چیته‌ ده‌رى. ون ده‌بیت. ژنه‌کانیش دواين پىداویستیه‌کانى خوانى سەر زهوى ئاماده ده‌کەن.)

پیاوی گهنج:

(ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ده‌ستی ئاماژه ده‌کات.) دوو په‌نجه و نیوی ماوه.

پیاو:

باشه. خوا بکه‌م ئەمرۆ پر بیت و تهنه‌نگه‌کان به‌تەقینن. به‌لام

هه ره درهنگ تا سبهی شهو پر دهبیت.

پیاوی گنج:

خوا یار بیت! بۆ ئهوهی زۆریش دوا نهکهویت!

پیاو:

ئهو پشووکورتیه له پای چی؟ با یهک دوو پوژ دوا بکهویت، بهلام بی بهلا بیت! خو کس راومان نایت!

(له پیشدا پیاو له دهوری خوان دادهنیشیت. پاشان ئهوانی تر.)

پیاو:

بۆچی باوکت ههلهساند؟

پیرهزن:

با به ئاسوودهیی نان بخۆین، خۆم تیر دهخۆم و پاشان خواردنی دهدهمی. با ئیستا نهبیت به تهوق و له پیمان نهئالیت. دهزانن چ پیاویک بوو؟ بههیچ جوړیک زهوت نهدهکرا. پیشینانیش گوتوو یانه گورگ پتویسته پیربونی خو بیبیت. ئهوهتا ببینن. گورگ کاتیک پیر دهبیت، وای لی دیت.

ژن:

ههموو ژنیک خوژگهی پیاویکی وا دهخوازیت. ههموو شتیکت بۆ جیبهجی دهکات.

پیرهزن:

(پیکه نینیکی تال پی دهکه نیت) بروات بهو قسهیه ههیه!
(ههموو ههول ددهن بهوپهیری بیدهنگی چای بخۆنهوه و

گهدهیان پر بکهن. ژنی گنج چای بۆ ئهوانی تر تی دهکاتهوه.
پیرهزن کاتیک شتهکانی بهردهستی تهواو دهبیت، قۆلی کوری خوئی دهگوشیت و داوای شتی تری لی دهکات. ههندیک جاریش داوا له کورهزاکههی دهکات. بهلام بهردهوام بهدزیی ژنهوه. لهپر پیرهمپرد له جیگه دا راست دهبیتهوه. بی واتایانه سهیری ئهوانههی دهوری خوان دهکات.)

پیرهزن:

وهه بهرهوه. (پوو لهوانی تر دهکات) ری بکهنهوه، با نیزیکی بیتهوه. وهه پیشهوه. (به دهست رای دهکیشیت و ههول ددهات له خوان نیزیکی بخاتهوه.) ده وهه بهرهوه!
(پیاویش یارمهتی ددهات. پیرهزن ههول ددهات ههندیک شت بکاته دهمی میردیهوه. پیرهمپرد به دژواری قووتی ددهات وهک ئهوهی دهرمانیکی تال بخواتهوه.)

پیرهزن:

(دهست بهرز دهکات و له خوا دهپارپتهوه) پهروهردگارم! مهگهیهنه بهو حاله. ههه پوژیک وادهی مه رگم هات، به بیدهنگی بمبهرهوه بۆ خووت.

پیرهمپرد:

(به دهنگیکی زۆر نزمتر له دهنگی ئهوانی تر، دهنگیک که به ئاستهه دهبیستریت) ههمووان رویشتن. منیش رویشتم.

پیاو:

نانهکته بخۆ با به.

پیره میترد:

گه نجان هه موو ریویشتن و نه گه رانه وه. به لام ئیمه چیمان کرد؟ گه راپینه وه. دواى به سه رچوونی هه ر زستانیک گه راپینه وه. به دریژایی زستان کارمان کرد و به دهستکه وتی ئارد، شه کر، خوئی، گهنم و جووه گه راپینه وه بو ئه وهی ئه وه موو خه لکه له زستاندا بیخون. هه موو سالییک ئیوه مان فیر کرد بیدهنگتر بن و خوومان گه راپینه وه. ئیتر هه موومان لیره بن. بویه مافی منه یه که م کهس خوّم تفهنگ بته قینم. ئه مه هه موو سالییک هه ر وا بووه. ئیستاش هه ر وا ده بیت. له مه ودواش هه ر وا ده بیت.

پیاو:

گه دت پر بکه بابه.

پیره میترد:

جوامیر و ئازا ئه وه که سه یه ساواى خوئی گه وره بکات و بگه ریته وه. ئازا ئه وه که سه یه تامی هاوارکردن بزانییت و سه ره رای ئه وه ش هاتنه وه هه لبب ژیرییت. ئایا کهس هیچ قسه یه کی هه یه له دژی ئازایه تیی من؟ (بیدهنگی). کهی تفهنگه کان ده ته قینین؟

پیاو:

له وانیه سبه یینی بابه.

پیره میترد:

فه راموشم ده کهن. گوایه وه که فیلی نیریک له سه ره مه رگ بو خاکی خوّم گه راپومه ته وه.

پیاو:

بابه، چی ده لّین با بیلّین. هه مووان ده زانن تو له بهر خوشه ویستی خاک بو ئیره گه راپوته وه.

پیره میترد:

(دهگری) له راستیدا ئه گه ر بپرسیت، خویشم به ته واوی نازانم بوچی گه راپومه ته وه. ئیتر نه خواردن و نه خواردنه وه هیچ تام و چیژیکم پی نابه خشن... ته نانه ت ته قاندنی تفهنگیش. نه بالنده ده جریوینیت و نه ددان هیچ ده بریت! توخوا ئه مه ژیانه!

پیره زن:

(له بهر خوئی وه) ددانه کانت هه موو کات تیژ بوون و بالنده شت هیچ کاتیک بیدهنگ نه بوو! رازی به به ژیانى رابردوت! (پوو له میردی خوئی دهکات) دهی وه که شیت قسه مه که!

ژن:

(به ته واوی بیدهنگه) بیزار بووم!

پیره میترد:

برادر! ئه گه ر له ژیاندا بیت، پیویسته مه لت بخوینیت و ددانت توانای برینی هه بیت! ئه وسا من ده لّیم مروّف ده ژى.

پیره زن:

پوژانی جریواندنی بالنده که شتمان دی! هه مووان چیژ و خوشییان لی وه رگرت. بوچی مه گه ر سوودی بو ئیمه هه بوو؟

پیره میتر:

ئه گه ر نرخى نه زانییت، بیگومان سوودی نابیت.

پیرهژن:

تۆ ئەگەر بتهوئیت بالندهكەت رۆژی سى جار بجرىوئیت، نه نرخ
دهمئیت و نه حەز! ئەگەر هەموو رۆژیک هەنگوینیش بخوئیت،
لیى بىزار دەبیت!

پیرهمێرد:

جا ئەگەر تۆ نهتهوئیت بجرىوئیت، كەسانى تر دەبخەنه
جرىوهرىو. هەندیک لای خوئیت بەدوای تاوانباریدا بگەرێ!

پیرهژن:

چاك دەستى كردوو به چەنەبازى! نەمردم و خوا ئەو
رۆژهىشى پيشان دام تيدا بالندهكەت بیدەنگ ببینم! ئیتر
بشمرم خەمم نییه! (تووڤه دەبیت) چایهكەت بخۆرهوه! چای
خواردنهوه پئویستی به ددان نییه! بروانه، بهیى ددانیش
هەندیک شت دهكەوئته گەدهتهوه. خو ئەگەر مەلهكەت
نهجرىوئیت، هەولدانیش بى سووده!

پیرهمێرد:

(هەلدهچیت) بهسه پیرهژن! دەست مەخەرە هەموو شتیکمەوه!

پیرهژن:

مادام وایه، باشه. كەمیک زیاتر بسووتى به دەردى خوئتهوه!
بگری! بگری! ئاسووده دەبیت، بگری!
(پیرهمێرد بەكپی دهگری و ئەوانى تر له خواردنى تاشتى
بەردەوامن. دەوروبەر تهواو رووناك بووتهوه، وهك ئەوهى هەتاو
له ژوورهه بیت. پیرهمێردبش چای دهخواتهوه و بەرچای تهواو
دهكات. هەلدهسیت و دەرواته ئاودهست.

ژن و ژنى گەنج دەستیان کردوو به كوكردنهوهى خوان.
پیرهمێرد دیتهوه و دادەنیشیت.
له كاتیکدا ژنى گەنج به بیدەنگى له شوئنى ئاشپەزخانه ئاسا
قاپ و قاچاخ دەشوئیت، پیرهمێرد به دەست ئاماژه بو ژن
دهكات جگەرەى بداتى.)

پیاو:

بیدەرێ!

(دانهیهك له جگەرە شاردر اوهكانى خوئى بو پیرهمێرد درێژ
دهكات. پیرهمێرد به خوئشالییهوه لى وەردهگریت. به ئاماژه
كۆرى خوئى ئاگەدار دهكاتەوه بوئى دابگیرسینیت. پیاو
جگەرەكهى باوكى دادەگیرسینیت.)

پیرهمێرد:

(بهچپژهوه دووكهلى جگەرە هەلدهمژیت و دهیباته ناو
سییهكانییهوه. ماوهیهك خهیالى دەروات. روو له كۆرپهكهى
دهكات) تۆ مامت نهناسى. ئەگەر له ژياندا بوایه، ئیستا لێره له
تهنیشتمهوه دهبوو. دوو سال له من گهورهتر بوو. مندالیكى
داخراو بوو. هیچ قسهى نهدهكرد. هەموومان دهنترساین
غهلبهغهلبیک دروست بیت و بهفرى چیا هەرەس بهینیت. بهلام
ئەو زیاتر دهنترسا. (ئاماژه بو ژوورهكه دهكات) به تنیششت
یهكهوه دهنووستین. هەندیک جار به شهوان له تاو مێردەزمه له
خهو هۆشیار دهبووهوه. سهرتاپای جهستهى له ئارهق دهنیششت.
لیم دهنپرسى چى بووه. وهلامى نهدهدایهوه. پاشان رۆژیک دواى
ئەوهى بهلینى لیم وەرگرت بو كەسى ناگیرمهوه، هەموو

ترسه‌کانی خوئی بۆم هه‌لرشت. باسی ئه‌وه‌ی هه‌ر له خوئی‌هوه هه‌ست ده‌کات دوور نییه به‌گرمه‌یه‌کی هه‌ور کۆتا به هه‌موو شتیک بیت. "با چه‌ندی ده‌مانه‌وێت وریا بین، باشه ئه‌گه‌ر که‌سیکی تر هه‌له‌یه‌کی کرد؟ له چاوترووکاندنیکدا له‌ناو ده‌چین. گرمه‌یه‌ک و نامینین! هیچمان له ده‌ست نایه‌ت. په‌روه‌ردگارم، بیچاره‌یی شتیکی چه‌ند خراپه!" ده‌ترسا و هه‌موو ژیا‌نی به‌ترسی هه‌ره‌سه‌هینانی به‌فره‌وه به‌سه‌ر برد. ترس مرۆف له بن ده‌هینیت. له ناوی ده‌بات. ترس کرمیکه و له‌به‌ره‌وه مرۆف داده‌پزینیت. دیسان شه‌ویکی تر هۆشیار بووه‌وه. ریک ئه‌مه‌ی پیم گوت: "ده‌مه‌وێت ئیستا بچمه ده‌ری و هاوار بکه‌م. هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م ویسته‌ی خۆم له‌وه زیاتر پێ جله‌و ناکریت." من گوتم: "مه‌گه‌ر شیت بوویت؟ به‌فر هه‌ره‌س ده‌هینیت و هه‌موومان ده‌مرین. ئه‌ی مه‌گه‌ر تۆ له هه‌ره‌سی به‌فر نه‌ده‌ترسایت! یان ناترسیت؟" ئه‌و گوتی: "ترس پێ له مردن ناکریت. ئیتیر بپزار بووم له ترسان. هیچ ئومیدیکی تریشم نه‌ماوه بۆ نه‌ترسان! مردن و هیچ نه‌ترسان باشتره له‌وه‌ی مرۆف به‌رده‌وام به‌ترسه‌وه بژی. پۆژیک پر به‌ده‌م هاوار ده‌که‌م و به‌و جو‌ره له ترسه‌کانم پزگارم ده‌بیت! ده‌مه‌وێت هاوار بکه‌م!" من گوتم: "باشه. به‌و شیوه‌یه ئیمه‌ش له ترس پزگار ده‌که‌یت." ئه‌مه‌م له ده‌م ده‌رچوو و گوتم، به‌لام دوا‌یی زۆر ترسام. بیرم کرده‌وه باشه چی بکه‌م ئه‌گه‌ر قسه‌کانم به‌هه‌ند وه‌ربگریت و هاوار بکات؟

(پیره‌مێرد له‌پر خه‌و ده‌بیاته‌وه. پیاو ته‌پله‌کی جگه‌ره‌ی باوکی هه‌له‌ده‌گریت و ده‌بیات. ژنی گه‌نج له کاتیکدا قاپ ده‌شۆریت، له‌پر له‌تر ده‌دات و له تاو ئازار چاره‌ی خوئی گرژ ده‌کات. پیاوی

گه‌نج له ره‌وشی ژنی خوئی ده‌که‌وێته گومانه‌وه و ده‌چیت به‌لایه‌وه.)

پیاوی گه‌نج:

(به‌شیوه‌یه‌ک که‌س گوێی لی نه‌بیت) چی بوو؟

ژنی گه‌نج:

دیسان ده‌ستی پێ کرده‌وه.

پیاوی گه‌نج:

به‌سه‌رده‌چیت.

ژنی گه‌نج:

خۆم پێ راناگیریت. (ده‌نالینیت) خۆم پێ راناگیریت.

پیاوی گه‌نج:

پێویسته خۆت رابگریت!

ژنی گه‌نج:

به‌ده‌ست خۆم نییه.

پیاوی گه‌نج:

پشووته درێژ بیت!

(پیره‌ژن ده‌که‌وێته گومانه‌وه و سه‌یری هه‌ردووکیان ده‌کات.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تێ ناگات چ باسه.)

ژنی گه‌نج:

ده‌توانم چی بکه‌م؟

پیاوی گه‌نج:

با تێ نه‌گه‌ن!

ژنی گەنج:

چۆن؟

پیاوی گەنج:

با بچینه ژوورهوه.

(ژنی گەنج و پیاوی گەنج لەسەر خۆ دەچنە ژوورهوه. وهک ئەوهی

هیچ پرووی ئەدابیت، بە بێدەنگی دەچنە ژوورهوه. ئازاری ژنی

گەنج بەردەوامه.)

پیاوی گەنج:

ئێستا چۆنه؟

ژنی گەنج:

بەردەوامه!

پیاوی گەنج:

دەرپوات و دەبریتەوه.

ژنی گەنج:

وا بزنام ئەوهی لێی دەرسام بەسەرمان هات. تا ئێستا ئازاری

وام نەبووه. ئەمه، شتیکی تر نییه. ژانی مندالبوونه! بێ هیچ

گومانیک ژانی مندالبوونه! (بە بێدەنگی دەگری.)

ئێستا چ دەقەومیت؟ چ بکهین؟

پیاوی گەنج:

(بێچارهیه، بەلام لهگهڵ ئەوهشدا) نهخیر! ئی خۆ کاتی

نهاتوووه! یهكهم پیکهوه نووستنمان ئیزیکه ی سهری سال بوو.

هیشتا تهنانهت نهبووه به نو مانگیش. بگره ده رۆژی ماوه. (به

پهنجهکانی دهیزمیریت.) هیشتا به لایهنی کهمهوه مانگیک ماوه

بۆ مندالبوونت. دەرپوات و دەبریتەوه. دست له رەشبینی

ههلبگره!

(ژن ههست به نهبوونی بووکی دهکات. سهیری قاپهکان دهکات.

وا دهزانی قاپهکانی بۆ ئەم بهجی هیشتوووه. تووره دهبیت و

دهست دهکات به شۆرینیان.

پیاو ههول دهدات شیوه به تهختهکانی بهردهمی بیهخشیت.

پیرهژن ههول دهدات حالی بیت چ دهگوزهریت. پیرهمیرد

نوقمی خهیاڵ بووه. تهنانهت هیدی هیدی دهپرخیڤیت. ژن له

شۆرینی قاپهکان بووتهوه.)

ژن:

(بهدهم وشککردنهوهی دهستهکانییهوه پرو له میردی خۆی

دهکات) بووکی خۆت نهدی؟

پیاو:

چوونه ژووری خۆیان. بۆچی دهپرسیت؟

ژن:

قاپهکانی بهجی هیشتوووه و نهیشۆریون.

پیاو:

ئوهنده سهه مهخههه سههه. وادهی مندالبوونی ئیزیک

بووتهوه.

ژن:

خۆزگه منیش غهزوریک ی وهک تۆم ههبووایه. کهسیک نهبوو

بهو جوهره بیر له من بکاتهوه.

پیاو:

کای کۆن به با مه که.

ژن:

کاتیک باس دیته سهر من، دست پی مه که! به لام ئیستا من خه می ئەوان دهخۆم. خه می ههردووکیشیا به جاریک!

پیاو:

دهبیت خه میان بخۆیت. ئەوه کاری تۆیه! ئەوانیش دواپۆژ چاویان له ئیمه دهبیت.

ژن:

پیم سهیره ئومیدت به گهنجانی ئەم پۆژگار ههیه. کێ گهراوتهوه تا ئەوان بگهڕینهوه؟ به تایبهتیش با مندالیکیان ببیت، ئەوسا دهبنیت. بۆچی هههه ئهوهندهی رۆیشتن، جاریکی تر دهگهڕینهوه؟ له نهوهی نوێ مندالی کێ گهرايهوه تا ئەمان بگهڕینهوه؟

پیاو:

کۆری من جیاوازه. دهگهڕیتهوه.

ژن:

کۆره کهت دهخوازیت بگهڕیتهوه، به لام ئایا بووکه کهت مؤلهتی دهوات؟ بڕوانه کۆره کهت چۆن بهردهوام چاوی له دهمیهتی. وا دهزانیت ژنی کهس دووگیان نهبووه.

(پیرهژن ههستی به دهمهقالهی نیوان کۆر و بووکی خۆی کردووه. ههول دهوات تێ بگات، به لام ههیهات! له لایهکی تریش دهکۆشیت ئەوانه ی ژوورهوه ببینیت.)

پیاو:

دیسان وهک خهسوو خۆت مهنوینه!

ژن:

ههه کاتیک من راستی بلیم، ئەمه دهبیت به خهسوویکردن؟

پیاو:

زۆر درپژهت دایی. بووکیینی تۆیشمان دی. رهفتاره کانتتم له دژی دایکم له بیر نهچووه. هیشتا تالاو دهکهیت به گهرووی ئەو ژنه دا.

(بیدهنگی... ئازاری ژنی گهنج به سههه چووه. پیاوی گهنج به خاوی دلۆپه ی ئارهقه ی سهر رووی ژنه که ی وشک دهکاتهوه.)

پیاوی گهنج:

بڕوانه، به سههه چوو.

ژنی گهنج:

خوا یار بیت.

پیاوی گهنج:

با بچینهوه بۆ لایان بۆ ئەوهی ئەوانی تر ههست به هیچ نه کهن. (پیاوی گهنج و ژنه که ی دینهوه بۆ ژووری دانیشتن. پیرهژن هیشتا حاالی نه بووه. به لام دیاره له ئەقلی خۆیدا ههول دهوات تێ بگات چ باسه.

ژنی گهنج به رهو ئاشپهزخانه دهروات.)

ژن:

(به توانجهوه) ئەرک مه کیشه کچم، قاپه کانم شووری.

پیاوی گهنج:

دایه، که میک سهری گپژ بوو.

(پیاوی گهنج له تهنیشت باوکیه وه دادهنیشتیت. پارچه یهک له تهخته کان به دسته وه دهگریت و دست دهکات به تاشینی. دانیه کی تهواو کردووه. له پال تهواو کراوهکاندا دای دهنیت و دانیه کی تر به دسته وه دهگریت. ژنی گهنج، پیره میرد داده پوشتیت. سوپا تیک ددات.)

پیره ژن:

(به شهرمه وه) کورم، دهمبهیت بوو...

(پیاو و پیاوی گهنج یه کسهر له شوینی خوین راده پهن. دیاره پیره ژن ناتوانیت بروات به پیره. هردووکیان دهچنه ژیر بالی و دهیبه نه ناودهست.)

ژن:

(هه لدهسیت و بهدوای نهواندا دهرگه پیره ددات.) خه ریک بوو بته قیت!

ژنی گهنج:

دایه، بهس نییه خوئی داوا دهکات. باشه نه گهر نه یگوتبا، نهوسا چمان بکردایه؟

ژن:

(تووریه) چیمان بکردایه؟ به بیچاره یی خویمان ده دایه بهر. باکم له وهش نییه داوام لی بگریت کاری ماله وه بکه م!

ژنی گهنج:

ایم بیووره دایه. بارم به تهواوی گران بووه. له گهل نه وه شدا

چهنی له دستم بیت، ههول ددهم هاوکاری بکه م.

(ژن وه لام ناداته وه. بیدهنگ دهن.

پیاو و پیاوی گهنج پیره ژن دهیننه وه. وا دیتنه پیش چاو وهک نه وهی پالی پیره بنین. له جیگه دا دریزی دهکن.)

پیره ژن:

دهک خوا لیتان رازی بیت! دست بو هه رچییهک بهن، ببیت به زیر به دهستانه وه! خوا گشت مرانیکتان به دی بهینیت! خوا کوریکی خرین و چاوگه شت بداتی!

پیاوی گهنج:

به نومیدی خوا داپیره. خوا له روژ و سهعاتی خویدا بیدات! بهو جوړه له ترسه کانمان رزگارمان ده بیت!

(پیاو و پیاوی گهنج دیسان پارچه ی تهخته به دسته وه دهگرن. له سهر تهخته تاشین به ردهوام دهن.

پیره ژن ناماژهی پژمین پیشان ددات. دهم و لووتی دهگریت و بیدهنگ ده پژمیت.)

نهوانی تر:

خوا رهمت پی بکات!

پیره ژن:

له نیوهش.

پیره میرد:

(له پر له خه و هوشیار ده بیته وه. به سه رهاتی تاییهت به برای، لهو شوینه وهی لی راره ستابوو، دست پی دهکاته وه.) گوتم:

"تهخیر! نابیت شتی وا بکهیت! بۆت نییه هاوار بکهیت، چونکه هه موومان دهمرین! بیرت له وه کردووه ته وه هه موومان دهمرین؟" / "بیرم لئ کردووه ته وه، به لام خوّم پئی رام ناکریت. دهمه ویت برۆمه بهردهم درگه و هاوار بکهّم." دهمدی بهدەم ئەو قسانه وه خه مباریش ده بوو، چونکه ده گریا. بهدەم هه ناسه هه لکیشانه وه گوئی "ئه گهر وا بیت، هه مووتان له سه ر دهستی من دهمرن. ئەئى په روهر دگارم، ئەمه چ خه م و خه فه تیکه! هه رگیز نه بیندراوه که سیک هینده هه زى له هاوار کردن بیت. هاوتای داواکردنی ژنه. له ناخی دلّمه وه دهمه ویت هاوار بکهّم. ناتوانم دهست له م بیرکردنه وانهم هه لّبگرم. خوّم پئی جله و ناکریت." په وشى من زۆر دژوار تر بوو، چونکه هه مووان يهک ترسیان هه بوو؛ هه رهسى به فر. به لام ترسى من ئەوه بوو کاکم رۆژیک له رۆژان هاوار بکات. دیاره ئەویش له ئاکامدا هه رهسى به فرى لئ ده که وه ته وه. کاتیک ده چوو بۆ ئاودهست، دواى ده که وتم. بهردهوام به نیگای پر له پارانه وه وه سه یری ناوچاوانیم ده کرد. جارى وا هه بوو دهسته کانی گرمۆله ده کرد و دهمی داده چه قاند، به لام ئەگهر نیگای بیچاره ی منى دهمی، ددانه کانی له يهک گیر ده کرد و هاوارکردنی دوا ده خست. پاشان رۆژیک گوئی: "ئیتیر نامه ویت هاوار بکهّم." / "به راسته؟" / "به لئ." نازانم به چی زمانیک باسى خو شحالیی خوّم بگيرمه وه. خوّم پئی رانه گیرا و فرمیسک به چاوانمدا هاته خوارى. من وام زانى چاک بووه، که چی ئەو درێژه ی داين: "ئه وه هاواریشم کرد، باشه تا چه ند ده توانم هاوار بکهّم؟ به هاوار کردن دلّم ئاواخوا ته وه. تفه نگ

ده ته قینم! به لئ، به لئ، تفه نگ ده ته قینم! چونکه ئەگهر تفه نگ بته قینم، ئەو شاخانه به شیه یه کی زۆر جیاواز به سه رماندا به ر ده بنه وه!" ئەئى خواى مه زن... کاکم به راستى خه ریک بوو هۆشى له دهست دهدا و به پيش چاومانه وه شیت ده بوو. هيجم له دهست نه ده هات. چووم و مه سه له که م بۆ باوکم گيرايه وه. باوکم گوئی: "ئه مه باشه! ئەگهر فيشه که کان بشارينه وه، هيج ناقه ومیت." من گوتم: "به لام ئەمه يش چاره يه کی باش نییه. باشه ئەگهر تووره بوو؟ من باوه یرم وایه ئەگهر بواری نه دریتى تفه نگ بته قینیت، تووره ده بیت و به دواى ئەوه شدا هاوار ده کات. بابە، مه رج نییه به فرى چیا ته نیا به دهنگى تفه نگ هه رهس به ینیت، هاوارى کی به هیژ به سه بۆ برانه وه و ته واوبوونى هه موو شتیک. کاکم ئەمه ی له سه رى خو ى ناوه. به فرى چیا ده رووخینیت به سه رماندا. تۆ هیشتا هه ولّ ده ده یت به ناوی پاراستنى ئەوه وه ئەو راستییه به رده پۆش بکه یت! خو منیش کوړی تۆم. ئەگهر به فر هه رهس به ینیت، منیش دهمرم. ئیوه ش... ئەگهر خه لکی ئاوايش ئاگه دار نه که ینه وه، ته نیا تۆ نا، ئیمه ش گونا بهار ده بین، ته نانه ت ئەگهر پرزگاریش بین. بابە، پیویسته ئیتیر ئەم راستییه په سه ند بکه یت. کاکم شیت بووه. ئەگهر ئاگه داریان نه که ینه وه بۆ ئەوه ی خو یمان بپارین، چی بکه ین ئەگهر، خوایه دوور بیت، که لله یی بیت و هاوار بکات؟ ئەگهر به فر به گرمه و ئالّه وه هه رهس به ینیت، کیمان پرزگاری ده بیت؟ ئایا له م کاره دا به زه ىی ده بیت؟ باشه ده بیت به بیانوی به زه ىی هاتنه وه به که سیکدا بین به هۆى مردنى هه مووان؟

بابه، تهنانهت نه گهر نه و كهسه كاكيشم بووه، هر دهبيت خه لك
 ناگه دار بكه يته وه! "باوكم بؤ يه كه م جار به در به سته وه بيري
 كرده وه. زؤر خوؤي پي رانه گيرا و گوتي: "قسه ي تويه!" چوو
 نه نجوومه ني پيراني له بارودوخ ناگه دار كرده وه. نه وانيش به
 بيدهنگي گوييان راگرت. تاويكي دريژ نه يانتواني وه لام
 بدهنه وه، چونكه جاري يه كه م بوو رووبه رووي رهوشيكي له و
 جوژه دهبونه وه. باوكم گوتي: "چي له كوره كه م ده كه نه؟ مافي
 خوومه بيزانم." دادوهران پاش كه ميك بير كردنه وه گوتيان: "برا،
 كار ماوه ته وه سه ر نه وه ي چي بكه ين؟ ئاشكرايه چي ده كه ين.
 بنگومان چاوهر پي رؤزي مردنمان ناكه ين! ده مي دهبه ستين،
 ده ست و قاچي گري دده ين و له گوشه يه ك دريژي ده كه ين." /
 "تا كه ي؟" / "تا نه و رؤزه ي مه ترسيي هره سي به فر
 دهره ويته وه. نه خير، نه خير، مه حاله بتوانين ده مي بكه ينه وه.
 چون متمانه به كه سيك بكه ين هوشي له ده ست دابيت؟ باشه
 نه گهر هاواري كرد؟" به لام باوكم گوتي: "مرؤف نه گهر ناو
 نه خواته وه و نان نه خوات، چون ده ژي؟ ئيوه به ئاشكرا
 كوره كه م راده ستي مردن ده كه نه." به لام نه وان تهنانهت
 گويشيان لي نه گرت. يه كسه ر ده مي كاكميان به ست و ده ست و
 قوليان گري دا و له ديوه خان رايان كيشا. پاسه وانه كان
 جاروبار شتيك خوار دنيا ن ده دايي. بؤ نه وه ي ري هاوار كردني
 لي بگرن، له كاتي نان خوار دندا له لايه ك شتيك خوار دنيا ن
 ده كرده ده مييه وه و له لايه كي تر، له ترسي نه وه ي نه بادا له پر
 هاوار بكات، ده ستي قورسيان له سه ر ده مي هه لنه ده گرت. نه و

كاره پازده رؤزي خايه ند. پازده رؤز... هر به زمان خو شه!
 پاشان رؤزيك هاتن و گوتيان: "كوره كه تان مرد!" هر گيز
 نه مانزاني ئايا خوؤي مرد، يان پاسه وانه كان خنكان ديان؟
 (خه وي لي ده كه وييت.)

پياو:

(رووي قسه له كوري خوؤي ده كات) نه م به سه ره اته ت ده زاني؟

پياوي گنج:

جا ده بيت نه زانم؟

ژن:

چه ند جاره گويمان لي ده بيت!

ژني گنج:

ته نانهت من به لايه ني كه مه وه سي جار گويم لي بووه.

پيره ژن:

دواي نه ماني ترسي به فر (روو له كوري خوؤي ده كات) تو
 نويه ره ي خو مان بوويت. دواي باريني يه كه م به فر ئيره مان
 به جي هيشت و رويش تين. له و شوينه ي بويشي چويين،
 ماوه يه كي دريژ ناوا بيدهنگ بووين. نه و شوينه ي لي مابينه وه،
 گه ره كي نه و كوچبه رانه بوو كه لي ره وه كوچيان ده كرد.
 خووه كاني ئيره وه كه خو يان له ويش به رده وام ده بوون. واته
 ئيمه ي كوچبه ر بيدهنگ و توقيو بووين. خه لكي نه وي ئيمه يان
 زؤر خو ش ده ويست. ده يانويست له هه موو كاريكدا ئيمه
 كاريان بؤ بكه ين، چونكه هر گيز نه مانده گوت نا و نار ه زاييمان
 پيشان نه ده دا. چييان بدايه پيمان، وهرمان ده گرت، نه شيان

دایه، نارەزاییمان دەرئەدەبەری. وەرە، وەرە... برۆ، برۆ... ھەرچی کاری گران ھەبوو، ئیمە دەمانکرد! خەلکی ئەوێ زۆر جیاواز بوون لە ئیمە. دەم بەھەرا و شەپکەر بوون. دەیاننوانی پڕ بە دەم پێ بکەن. ئیمەیان زۆر خۆش دەویست، بەلام مۆلەتیان نەدەدا باسی ئیـرەیان بۆ بکەین. دەیانگوت: "باوەشمان بۆتان کردووئەو! چیتان دەوێت لەو زیاتر! بۆ خۆتان کار بکەن! پێ نادەین ئاژاوە روو بدات!" پاشان منداڵی دووھەم لە دایک بوو. ئەویش کور بوو. بەلام نەیتوانی بژی. دواتر کچیکم بوو. ئەویش نەژیا. (ئاماژە بۆ میتردی دەکات) ئەمیش گۆرانی بەسەردا ھات. بە قسە دیسان بۆ کاکی خەمگین بوو. ھەموو شەویک بەسەرخۆشی دەھاتەوہ بۆ مال. دەیگوت: "ئەم ئازارە لە ناوم دەبات!" باوەریم پێی دەکرد. دواتر بۆم ئاشکرا بوو دەچوو بۆ لای ژنیکی تر. ئەگەر لیم دەپرسی: "بۆچی دەپوێت؟" دەیگوت: "من لە تاو براکەم نازانم چی دەکەم. ئەوئەندە سەر مەخە سەرم!" دەستی بردبوو بۆ گشت ژنانی ئەو دەورووبەرە و ھەموو جارێکیش ھەمان شتی دەگوت. بیانووی ئەوہ بوو کە بەرگەیی خەمی لە دەستدانی برای ناگریت. دەیگوت: "بەئێڵە با خۆم سەرقال بکەم، ئەگەر نا، ئەم خەمە لە ناوم دەبات." من زۆر بە باشی فیـر بووم ژنان چارەسەرێکی چەند باشن بۆ پەواندەوہی خەمی پیاوان. ژنیکی پیری ھاوسێیمان ھەبوو. زۆر باش دەیزانی میتردی من کەسێکی تا بلتییت مێبازە. روژیک ھات بۆ مالمان و گوتی: "زۆر شیواز ھەییە بۆ گەرانندەوہی پیاوان بۆ مال! لەبری ئەوہی بگریت و خۆت بشاریتەوہ، دەستێک بەخۆتدا بەینەوہ و بە پرووی

بەخەندەوہ پێشوازی لە میترت بکە!" بە قسەیی ئەو ژنەم کرد، بەلام ئەم منی تەنانەت ھەر نەدەبینی. دواي ئەوہ ئامۆژگاریمی کرد خۆشترین جوورەکانی چیشتی بۆ لای بنیم. بەلام کاتیک دەھاتەوہ بۆ مال، تەنانەت لە خۆشترین خواردنەکانیشی نەدەخوارد، چونکە بە تیتری دەھاتەوہ. بە سەرخۆشی و تیتری. ھاوسییی خاوەن ئەزموونمان دواچار پێشنیازی پێگی سییەمی کرد. گوتی خۆت و منداڵکەت جاروبار خۆتان نەخۆش بخەن. بەم جوورە بۆم دەرکەوت مرۆگەل، بەتایبەتی پیاوان لە کاتی نەخۆشیدا بایەخ بە ژن و منداڵ دەدەن. ھاوسیکەمان گوتی: "بەتەنیا نەخۆشیی منداڵکەت بەس نییە. خۆتیش نەخۆش بخە تا ئەو ئومیدی ئەوہی نەبیت تۆ بتوانیت خەمی منداڵکەت بخۆیت!" بە ئامۆژگاریی ئەو ژنەم کرد و گەرانەوہی میتردم بۆ مال مسۆگەر کرد. بەلام بە چ نرخیک! ئیستا سەیری مەکەن وا وەک فریشتە راکشاوہ! خەفەتی زۆری دامی، زۆر!

(ژنی گەنج دیسان لەپڕ بەدەم ئازارەوہ سوور دەخوات. تەنانەت خۆی گرمۆلە دەکات. بە ھەولێکی زۆر دەچیتە ژووری تەنیش. میتردەکەشی ھەستی پێ دەکات و بەدواي ئەودا دەچیتە ژووری. پێشتریش بەردەوام چاودێریی ژنی خۆی دەکات. پیرەژنیش دەیانبینیت. بە سەرسورمانەوہ ھەول دەدات لە دۆخەکە تی بگات.)

ژنی گەنج:

خۆم پێ راناگیریت! ئەی پەرورەدگارم! خۆم پێ راناگیریت!

پياوى گهنج:

چيم له دست ديت؟ ددان بهخوتدا بگره!

ژنى گهنج:

ئهمه ژانى مندالېونه. ئيتړ تى بگه! هاوار ئهئى پهروهر دگارم!
چى دهكهيټ، بيكه! رزگارم بكه.

(پيرهژن دهكوشيت به ئاماژهئى دست شتگه ليك له پياو
بگهيه نيت. پياو ئاماژه كاني داىكى نابيينيت. پيرهژن به
شپرزهبى هله دهسپته سهرپى و بهرهو لاي كورپى خوئى ده پروات.
ژن پيئى وا بووه پيرهژن ناتوانيت پروات بهرپوه، بويه كاتيك
دهبينيت وا ده پروات، سهرى سور ده مينيت و ئه وهندهئى نامينيت
زمانى قفل بيت.)

پيرهژن:

كورم! بووك!

پياو:

چى بوو دايه؟

ژن:

رپي كرد! داىكت رپى دهكات!

پياو:

دايه، رپى دهكهيټ!

پيرهژن:

رپى دهكهم؟ بهلئى، بهلئى رپى دهكهم. ئيستا واز له روښتن و
موښتنم بهين. بووك مندالئى دهبيت!

پياو:

ئوه چى ده لئيت دايه؟

ژن:

داىكت ده پروات بهرپوه!

پياو:

ئهرى ژنه گويت لئى نه بوو چى گوت؟ ده لئيت بووك مندالئى
دهبيت!

(هرسيكيان دهچنه ژوروى تهنشت. تاويك به سهرسورمانه وه
چاوديرى دهكهن. ئه وان ههستيان به هاتنى ئه مان نه كردوه.
پياوى گهنج بى ناوبهر ئاماژه بو ژنه كهئى دهكات بيدنگ بيت.
ژنى گهنجيش به دهم ئازاره وه پيچ دهخوات.)

پياو:

چى بووه كورم؟

ژن:

هيچ شتيك پرووى داوه؟

پياوى گهنج:

هيچ نه بووه.

ژن:

سهيريك بكه.

ژنى گهنج:

سكم ديشيت... (ههول ده دات ئازارى خوئى بشاريتته وه) ئيستا
به سهردهچيت.

(هه‌موویان چاویان له ژنی گهنج بریوه.

ژنی گهنجیش به‌وپه‌پری تواناوه هه‌ول دهدات ئازاری خوئی
بشاریته‌وه. له‌وه زیاتر به‌رگه ناگریت و ده‌که‌ویته زه‌وی.)

ژن:

ئه‌وه! ئه‌وه! هاوار خوایه!

پیاوی گهنج:

هیچ نییه دایه، تهنیا سکی دیشیت.

ژن:

خوا بکه‌م وا بیته. ئاو ده‌خویته‌وه؟

ژنی گهنج:

ناتوانم له‌وه زیاتر خۆم رابگرم. (ده‌ست ده‌کات به نالین.)

پیاوی گهنج:

(به ده‌ست ده‌می ژنه‌که‌ی ده‌گریته) ئیستا به‌سه‌رده‌چیت.

ژن:

به‌سه‌ر ناچیت.

پیاوی:

چی ده‌قه‌ومیت؟

پیاوی گهنج:

بابه، سکی دیشیت.

ژن:

هیچ له سکه ئیشه ناچیت. من چه‌ندین مندالم بووه. ئه‌مه ژانه،
ژان!

پیاوی:

خوایه فریامان بکه‌وه!

پیره‌زن:

مه‌گه‌ر من پیتانم نه‌گوت!

ژن:

ئیتا چی بکه‌ین؟

(ئازاری ژنی گهنج به‌سه‌رچوووه. به‌لام رووی له ئاره‌قه
نیشتوووه.)

پیاوی گهنج:

من گوتم به‌سه‌رده‌چیت. بروانن، ئه‌وه‌تا به‌سه‌رچوو.

ژن:

به‌سه‌ر نه‌چوووه. تهنیا پشووی داوه. دوا‌ی که‌میکی تر دیسان
ده‌ست پی ده‌کاته‌وه.

پیاوی:

چۆن ده‌زانیت؟

ژن:

ئه‌گه‌ر من نه‌زانم، کی ده‌زانیت؟ زیاد له شه‌ش مندالم بووه،
ئه‌گه‌رچی زۆربه‌شیان نه‌ژیان. با راشکاوانه قسه بکه‌ین، ئه‌م
ئیشه، ژانی مندالبوونه.
(تاویک بیده‌نگی)

پیاوی گهنج:

به‌چیدا هینده دل‌نیایت دایه؟

ژن:

وا بزنام گویت لی نه بوو! جگه له تو، به لایه نی که مه وه پینج
جاری تر نه مه به سه رهاتووه.
(دیسان بیدهنگ دهن)

پیاو:

پښوېسته دلنیا بین.

ژنی گهنج:

به سه رچوو. نازاری سکم هه بوو. رویشت و برایه وه.

بیرهن:

هه موو جاریک به هه مان شیوه یه. له پشدا دیشیت و دوا بی
به سه ر دهچیت. دیسان دیشیت و به سه ر دهچیت. دوا بییش...

پیاوی گهنج:

چون؟

پیاو:

(بریارده رانه) برو مامان بانگ بکه.

پیاوی گهنج:

به لام...

پیاو:

ناچارین بانگی بکهین. نه گهر ژانی مندالبوون نه بیت، کیشه
نابیت. بهو جوړه نیوهش ناسووده دهن. نه خه وتن باشتره له
نووستن به ترسه وه.

پیاوی گهنج:

باشه نه گهر ژانی مندالبوون بیت؟

پیاو:

برو بانگی بکه، با بیت.

پیاوی گهنج:

باشه نه گهر ژانی مندالبوون بیت؟

ژن:

نه گهر وا بیت، نیمه نه رکی سه رشانای خو مان به جی هیناوه.
هیچی ترمان له دهست نایهت. پښوېسته بنیرین به دوا بی
ماماندا.

(تاویکی تریش بیدهنگ دهن).

پیاو:

ناتوانین له وه زیاتر خو مان بخهینه ژیر باری لپرسراوی.
تپه ربوونی هه ر چرکه یه که له دژی نیمه یه. پښوېسته پابه ندی
رپساکان بین.

پیاوی گهنج:

به لام...

پیاو:

(بریارده رانه) ناتوانین ژیانای نه وانای تر بخهینه مه ترسییه وه.
نابیت له بیرمان بچیت نه گهر هه والیکې ناخوش هه بیت،
پښوېسته نه وانای تر ناگه دار بکهینه وه. شاره زای رپساکانین.
ناتوانین به پیچه وانای رپساکانه وه رهفتار بکهین. برو بانگی
مامان بکه.

پیاوی گهنج:

نه خیر!

پیاو:

پښوېسته بانگی بکهین!

پیاوی گهنج:

ئهمه ژانی مندالبون نییه! پیشتریش تووشی بوو. چووه
ئاودهست و له کولې بووهوه. ئهوه تا هیچ شتیکی نییه. وهک
دهبینن هیچ نازاری نه ما. با که میکی تریش چاوه ری بکهین.

پیاو:

چاوه ری چی بکهین؟ چاوه ری زایینی بکهین؟

پیاوی گهنج:

ئی خو نازیت!

پیاو:

به چیدا ده نازیت؟ ناچارین دلنیا بین. گوتم برو بانگی بکه!

پیاوی گهنج:

راوهسته دایه! با له خو پرای خه لک رانه پهرینین. چاوه ری بکه.

پیاو:

چاوه ری چی بکهین؟ کاتمان پی به فیرو ده دیت!

مه مانخلافینه! برو و بانگی بکه!

ژنی گهنج:

راوهسته دایه! سهیر بکه، به سهرچوو! نازارم نه ما. هیچم نییه!

سویند دهخوم ئهمه ژان و شتی وا نییه!

پیره زن:

ئهمه ژان نییه، ئهی ئیتر برو دترسیت کچم؟ مامان

دوخه که مان بروون دهکاته وه. ئیوه و ئیمهش ئاسووده ده بین.

وا نییه جگه رگوشه ی خوم؟

پیاو:

دایکم راست دهکات. ناچارین دلنیا بین. ته نیا مامانیش
ده توانیت ئهمه مان پی بلیت.

پیاوی گهنج:

باشه ئهمه ژان مندالبون بیت؟

ژن:

وه لامی ئه وه مان دایه وه! مه گهر وه لاممان نه دایه وه؟ ئه گهر زوو
هه وال نه گه یه نین، ئایا ئیمهش سزا نادرین؟ مه گهر نازانیت
گه وره ترین تاوان شار دنه وه ی دوختکی له م جوړه یه؟

پیاو:

(بریار دهرانه) ناچارین دلنیا بین. مه گهر پیشوهخت چوویت ته
کنی؟

پیاوی گهنج:

بابه، چون چاوه ری نالپرسراوی له و جوړه له من ده که یت؟

پیاو:

ئهمه گهر وایه، بوچی ته گهره برو هاتنی مامان دروست ده که یت؟
پیم بللی، بوچی؟ ده بیلی ده ی! بیلی! گوتم بیلی! بیلی! گویت
لیم نییه؟ ده بیلی ده ی!

(پیاو ده چپته تهنیشت کوره که یه وه و چهند شویندکی له شی
ده گوشیت برو ئه وه ی تووره ی بکات.)

پیاوی گهنج:

بابه، وا نییه وهک ئهوهی تو بیرری لی دهکتههوه. سویندت بو دهخوم وا نییه!

پیاو:

ئهگهر وا نییه، بوچی دترسیت ههی گهواد؟ (بهردهوامه له گوشینی لهشی) نامووس و ئابرووم دهدهیت به پوولیک. کارخانهچی، نهتهتوانی مانگیک چاوهری بکهیت! ئهگهر جللهوی بهنهخوینی خوت به دهستهوه بوایه، شتی وات بهسهر دههات؟ باشه ئیتر لهمهودوا رووی چوونه ناو پیاوانمان دهمنیت؟ ناومان به خیزانی بهنهخوین شل دهردهچیت! ههی بی شهرم و روو! به پشووکورتیت ئیمه و خویشت خسته مهترسییهوه! لهمهودوا ناو و ناویانگم دوو پوول ناکات. له سایهی توذا ناومان لی دهنریت ئهو مالباتهی که زیانی کهسانی تر دهخاته مهترسییهوه! مروگهل خویمان دوور رادهگرن لیمان. متمانهمان پی ناکهن! تریمان دهکهن!

پیاوی گهنج:

بابه، دهلیم نه مکردووه!

ژنی گهنج:

(دهگری) نهمانکرد بابه! شتیکمان نه کردووه مایهی ترس بیت! (پیاو له پیر ههلوسته دهکات. بوی دهردهکهویت زور شوولی لی هه لکیشاوه.)

ژن:

(کورپهکهی له دهستی میردی وهردهگریت.) دهلیت نه مکردووه.

وازی لی بهینه.

(پیاو کورپهکهی بهردهدات. تاویک پشوو دهدات. هیمن دهیتهوه.)

پیاو:

(دیسان به برپاره) ئهگهر وا بیت، پیویسته دلنیا بین. برو و بانگی مامان بکه. دهی رامه وهسته و خوت مهخافلینه! خیرا به!

ژن:

بلیم چی؟

پیاو:

(بیدهنگ دهبیت. تاویک بیر دهکاتهوه.) برو و بلی "گومانمان له رهوشی بوو کمان ههیه. باش دهبیت ئهگهر سهیریکی بکهیت. دهمانهویت دلنیا بین." به لام له بیرت نهچیت، کهمیگ له مهوبهر ژانی گرت. نابیت بزنانن کاتمان له دهست داوه.

(ژن شتیک دهپوشیت و به بیدهنگی روو له کولان دهکات.

ژنی گهنج له سهریکهوه بیچاره دهگری و له سهریکی ترهوه هیدفونی له سهه کردووه و گوئی له موزیکیکی کاریگر دهگریت. ئهوانی تریش چاوهری دهکهن.)

پهرده

ژن:

گوتی پټوښته پاسه وانه کانش ټاگه دار بکاته وه.
(ژن دهچټت به لای بووکی خوځیه وه. تاویک راده وستیت، پاشان
بو دلدانه وهی بووک دهست به قزیدا دهینتیت.)

ژنی گنج:

هات؟

ژن:

دیت. له ناماده نه بوونی مندا هیچ شتیک رووی دا؟

ژنی گنج:

نه خیر!

ژن:

نومیدم وایه نه وهی لپی دترسین، ناقه ومیت.

ژنی گنج:

خوا یار بیت.

ژن:

له وانه یه ژانی مندا لېوونیش نه بیت.

ژنی گنج:

په نا به خوا.

ژن:

خو له من زیز نه بوویت، وا نییه؟

ژنی گنج:

بوچی مافی زیز بوونم هیه؟

بهشی دووهم

۲

(ژنی گنج خه مبار و نیگه ران له شوینی خوئی دانیشتووه.
پیاوی گنج له نیزیکی ژنه که یه وه دانیشتووه و بیر دهکاته وه.
له وه دهچټت به دواي چاره سه ردا بگه ریت.
پیره ژن له شوینی خوئی دانیشتووه، چاوی له دهرگه بریوه و
چاوه ری دهکات. پیاو به ناو مالدا دیت و دهچټت و جاروبار له
په نجه ره وه سهیری دهره وه دهکات. پیره میرد خه وتووه.
دهرگه ی دهره وه دهکریته وه و ژن دیته ژوره وه.)

پیاو:

چی بوو؟

ژن:

پیم گوت.

پیاو:

چی گوت؟

ژن:

دیت.

پیاو:

بوچی له گه ل تودا نه هات؟

ژن:

(له پيشدا مامان و دواى ئه ویش پاسهوانى يه كه م دیته
ژووره وه.)

مامان:

به يانى باش.

پاسهوانى يه كه م:

رۆژتان رووناك.

پياو:

به يانى باش.

ژن:

هى ئيوهش.

پيرهژن:

به خير بيت جگه رگوشه م.

(مامان دهستى پيرهژن ماچ دهكات.)

پيرهژن:

دهست ماچكه رانت زور بن جگه رگوشه م.

(پياوى گهنج دهستى مامان ماچ دهكات.)

مامان:

بى دهرد و به لا بيت كورم.

پياوى گهنج:

ژان نييه.

مامان:

پهنا به خوا.

چى بگهين؟ ناچار بووين به زوترين كات هه وال بگهينهين. جا
چ من، چ كه سيكى تر. ده بوو كه سيك بچيت و هه وال
بگهينهيت.

ژنى گهنج:

ده زانم.

(بيندهنگى.)

ژنى گهنج:

ده ترسم.

ژن:

به لام هيچمان له دهست نايهت!

ژنى گهنج:

فره ده ترسم.

(پى دهچيت پياو له په نجه ره وه هاتنى مامانى بينيبيت، بويه
شپرزه دهبيت و دهچيته تهنيشت ژنه وه.)

پياو:

وا دین!

(ژن و پياو درگه ده كه نه وه.)

ژن:

به خير بين!

پياو:

فهرموون.

ژن:

شتيک دهخونهوه؟

مامان:

لهم دځانهدا کات گرینگه. با دوا نهکەوين. ئەگەر شتيکی وهک
ئەوهی ئیوه لپی دهرسن، له ئارادا نهبيت، پيش رویشتنم
قاوهی مالتان دهخومهوه.

ژن:

خوا یار بيت.

مامان:

خوا یار بيت. بووک له کوپیه؟

(ژن له پيشهوه و مامان به دوايدا دهچنه ژوروهوه.)

پیاو:

(رووی قسهی له پاسهوانی یهکهمه) به پیوه رامهوهسته!

(پاسهوانی یهکهم دادەنیشیت. مامان دهچيته لای ژنی گهنج.

دهست به قژیدا دهینیت.)

مامان:

(رووی قسهی له ژنه) تۆ برۆ دهری!

(ژن دهچيتهوه بۆ لای ئەوانی تر.)

مامان:

کهفارهتی گوناھ بیت کچم.

ژنی گهنج:

(بهدهنگی لهرزۆکهوه) سوپاس پووری.

مامان:

با جارێ قسه بکهين.

ژنی گهنج:

بهآی، باشه.

مامان:

بهلام دهبيت بهراستی وهلامی پرسيارهکانم بدهيتهوه. باشه؟

ژنی گهنج:

باشه.

مامان:

شهوی بووک و زاواييتان کهی بوو؟

ژنی گهنج:

ناوهراستی مانگی کانوونی یهکهم.

مامان:

پيشتر هيچ رووی دا له نيوانتاندا؟ ماچ و شتی لهو جوړه؟

لهوانهيه بيئهقلیتان کردبيت و کهمیک زياد پیتان پراکتشاييت.

نابيت لیم بشاريتهوه.

ژنی گهنج:

جا به خوا هيچ ناشارمهوه!

مامان:

بۆ بهرژهوهنديی خۆت پرسيار دهکهم.

ژنی گهنج:

سویند دهخۆم هيچ ناشارمهوه.

(مامان به هاوکاری په‌نجه‌کانی ده‌ست ده‌کات به ژماردن.
پاشان ژماردن دووباره ده‌کاته‌وه.)

ژنی گهنج:

زۆر ده‌ترسم پووری.

مامان:

هیچ شتیکی مایه‌ی ترس له نارادا نییه جگه‌رگۆشه‌م. هیچ
هه‌له‌یه‌ک له کاتدا نییه. به‌م حسیبه‌ بیت، هیشتا به‌لایه‌نی
که‌مه‌وه مانگیکت ماوه بۆ مندا‌لبوون.

ژنی گهنج:

په‌نا به‌ خوا.

مامان:

ئه‌گه‌ر ئی‌ستتا مندا‌لت ببیت، واته‌ ده‌بیت یه‌که‌م
سه‌رجیییکردنتان زۆر زووتر بووبیت. (دیشان ده‌ست ده‌کات به
ژماردن.) به‌لای، ته‌واوه. به‌لام ده‌زانیت حسیبه‌ی هه‌له‌ بگاته
به‌غداش، ده‌گه‌ر پێته‌وه. ئه‌گه‌ر هیچ لای نه‌شاریته‌وه، ئه‌وه‌ی
هه‌ستی پێ ده‌که‌یت، ژانی مندا‌لبوون نییه. (به‌گومانه‌وه
سه‌یری پووی بووک ده‌کات.)

ژنی گهنج:

(حالی ده‌بیت مامان به‌گومانه‌وه.) نه‌مشاردووته‌وه. سویند
ده‌خۆم راستیم گوتوو. که‌ی هه‌لمان بۆ ریک که‌وتوو به‌یه‌ک
بگه‌ین؟ که‌سوکارمان مۆله‌تیا نه‌ده‌دا ته‌نانه‌ت له‌ دووریشه‌وه
یه‌ک ببین. جا چ‌جای مۆله‌تی یه‌که‌یینی دووبه‌دوو!

مامان:

جا باشه‌ کچم چۆن ده‌بیت ئاگر و بارووت له‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه
دابهرین؟ به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر پێشتر رووداویکی زۆر تال
قه‌وما‌بیت...

ژنی گهنج:

ئه‌ویش هه‌ر تو‌ پشکنی‌بووت؟

مامان:

نا گیانه‌که‌م. بۆچی مه‌گه‌ر من ئه‌وه‌نده‌ پیرم؟ زۆر زووتر پووی
داوه. له‌ کاتی گه‌نجایه‌تی نه‌نکمد. به‌لام له‌وه‌ به‌دواوه
پووداوی له‌و جۆره‌ دووباره‌ نه‌بووه‌وه. خوا یار بیت هه‌رگیز
دووباره‌ش نابیتته‌وه.

ژنی گهنج:

په‌نا به‌ خوا.

مامان:

وا دیاره‌ ترسه‌که‌ت په‌وییه‌وه.

ژنی گهنج:

(ترسی به‌رده‌وامه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا) په‌وییه‌وه.

مامان:

با په‌رویتته‌وه. ئاشکرایه‌ ترس مرۆف له‌ مردن ناپاریزیت. ئیستا
ده‌توانین ته‌ماشای بکه‌ین بۆ به‌ته‌واوی دُنیا بوون. دریز به‌ له
شوینی خۆت رابکشی. رابکشی.
(ژنی گهنج له‌سه‌ر لا راده‌کشیت.)

مامان:

لهسه پشت.

(ژنی گهنج لهسه پشت رادهکشیت، بهجوړیک ناراسته سهری بهرهو بینهران بیت.)

ژنی گهنج:

بهه جوړه؟

مامان:

بهلی. لاقه کانت بهرز بکهرهوه بو لای سکت. ههردوو لاقه. کراسه کهشت هه لکیشه... زور باشه. (مامان کراسی بووک کهمیکی تریش بو دواوه هه لده داتهوه.)

مامان:

سمت هه لبره. هه لی بره، هه لی بره. (دهرپی ژنی گهنج داده که نیت.) نافهرین. هیچ شتیکی مایه ی ترسان له نارادا نییه. (لار ده بیتهوه. به دهستی ده پیشکنیت. دهست له سکیشی ده دات. لیکدالی کدا ده پیشکنیت. هه لده سییت.) جله کانت بکهرهوه بهرت.

(ژنی گهنج خوئی جله کانی له بهر ده کات. هه لده سییت، دهسته کانی خوئی له یهک گری دده دات و چاوه ری ده کات.)

مامان:

نارازی یه که مت که ی بوو؟

ژنی گهنج:

(دیاره درو ده کات) پیش نهوه ی هه وال بگه یه ندریت به نیوه.

مامان:

(تووړه ده بیت) دهستم به دامین درو مه که! که ی بوو؟ ده بیت بزنام. پیویسته من بیزانم. با نهوانی تر نه زانن، به لام مه رجه من بزنام! هیوادارم نهوه ی پیش که میک گوتت، درو نه بیت.

ژنی گهنج:

درو نه بوو.

مامان:

پرسیاری یه که م نازارم کرد.

ژنی گهنج:

(که میک قسه دوا ده خات) پیش روونا کبوونهوه ی روژ.

مامان:

پاشان؟

ژنی گهنج:

جاریکی تریش سهری هه لدا.

مامان:

پاشان؟

ژنی گهنج:

دوای نهوه نازارم نه بوو.

مامان:

(تاویک بیدهنگ ده بیت.) ده زانیت کچم، دایکت زور باش ده ناسم. چه ندين سال هاوسی بووین. بیگومان زور خه مگین بووم، به لام ناچار بووم به ریوه بهران له م دوخه ناگه دار بکه مه وه.

رېساکان و بهر ژهونديی کومه لگه وا دهخوازن. (دهنگی خاوتر دهکاتهوه) باسی دوايین نازاريان بۆ بکه. حالی بوويت؟

ژنی گهنج:

حالی بووم.

مامان:

ئه گهر نا، سهري ئهوانه ی مالله وهش به فهتارهت دهدهیت! له بیریشته نهچیت ئومیدت به خوا هه بیته! لهوانه ی شه ئه وهی ههستی پی دهکتهیت، ژانی مندالبوون نه بیته.

ژنی گهنج:

(بېچاره یه) په نا به خوا! دایک و باوکیشم دین؟

مامان:

نه خیر، چونکه ئه وه پېچه وانه ی رېساکانه.

ژنی گهنج:

هر هیچ نه بیته با دایکم بانگ بکریت.

مامان:

دابی ئه م کاره شتیکی له و بابته ی تیدا نییه. لیپرسینه وه له مائی گومانلیکراوان دهکریت. له م کاره دا هه رگیز مؤله ت به سۆز و میهره بانی نادریت!
(مامان به بیدهنگی دهگه رپته وه بۆ کن ئه وانی تر.)

پیاو:

چی بوو؟

مامان:

(پووی قسه ی له ژنه) با دهستم بشۆرم.

(ژن دهولکه یه ک له ئاوی سه ر ئاگر پر دهکات، تیکه لی ئاوی ساردی دهکات و دهیکات به دهستی ماماندا.)

ژن:

مه گهر؟

مامان:

(به دهم وشکر دهنه وه ی دهستییه وه) زۆرم هه ز دهکرد، به لام قیسمه ت نه بوو، قاوه ی مالتان ناخۆمه وه. گله ییم لی مه کهن. رېسا وایه. پدویسته هه وال بگه یه نم. بلیم چی؟ خۆتان خۆش بن! (پووی قسه ی له پاسه وانی یه که مه) تۆ لیره چاوه رپی بکه!
(مامان هیدی هیدی دهرواته ده ری. ژن له دوا ی ئه و ده رگه پیوه ده دات. هه مووان خه م بارن. پیره میرد له خه وه لساوه. پیاوی گهنج دهچیت بۆ لای ژنی خۆی. پیاوی گهنج و ژنی گهنج یه کتر له ئامیز دهگرن.)

پیره میرد:

(سهیری دهو روبه ری خۆی دهکات. له شوینی خۆیه وه دریزه به قسه ی ده دات.) به لام ئه گهر له من بپرسن، کار جوودا بوو، مردنی کاکم له خۆوه نه بوو. کوشتیان! بیه زه بییانه له ناویان برد! (له پر پاسه وانی یه که م ده بینیت.) ئیوه پاسه وانان، ئیوه! (به هه ره شه وه ده ست بۆ پاسه وانی یه که م دریز دهکات) ئیوه کوشتتان! ئیوه! به و ده ستانه تان برای منتان خنکاند.
مرۆکوژینه! پاسه وانانی مرۆکوژ!
(پیره ژن به بیدهنگی هه ول ده دات میردی خۆی کپ بکات.)

(تاریکی)

(چاوه پیکردنی پر له شپرزهی دریژهی ههیه. پاسهوانی یهکهه
ههول ددات هوی توورهبوونی پیره میردی بۆ روون ببیتهوه.
پیره میرد بیدهنگ کراوه، به لام له گهل ئه وهشدا جارویار به
توورهی بۆ پاسهوانی یهکهه دهروانیت.
پیاویش بهناو ژووردا دیت و دهچیت و ناوبهناو له په نجهروهه
تهماشای دهرهوه دهکات.)

پیاو:

وا دین!

ژن:

(پرووی قسهی له پیره ژنه) هه چۆنیک بیت ده توانیت ری
بکهیت. تۆیش هه لسه بۆ ئه وهی له ریژ نواندندا که موکورتیمان
نه بیت.

پیاو:

سهه مه خه سهه دایکم!

پیره میرد:

خنکاندیان! مرۆکوژینه! پاسهوانانی مرۆکوژ!

پیره ژن:

ئهمان ئه و پاسهوانانه نین. تۆ هه موو شتیک تیکهل دهکهیت.

پیره میرد:

شتهکان تیکهل ناکهه. یهکیکیان ئهه بوو! دهزانم تۆ بوویت ئهی
ناپاک! پاسهوانی ناپاک! پاسهوانی مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

(پرووی قسهی له پیره میرده) ئیمه کیمان خنکاندوو به بابه؟ من
که سهه نه خنکاندوو! (پرو له وانی تر دهکات) ئه ری ئه مه چی
ده لیت بۆ خاتری خوا؟

پیاو:

(به دهنگیکی نزم) باوکم زۆر پیر بووه. ئه وهنده پیره، پروداویک
که چه ندین سال له مه و بهر قه و ماوه، وا ده زانیت ئیستا بووه.
گوئی مه درئی!

پیره میرد:

(به ئاوازهوه) پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی
مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

چاک تووش بووین!

پیره میرد:

پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

به لام ئه مه وا نابیت!

پیاو:

(وهک ئه وهی به پاسهوانی یهکهه بلیت _ من چاره سهه ری دهکهه،
پرو له باوکی دهکات) بابه به سهه، بیدهنگ به! بیدهنگ! (پرو
له وانی تر دهکات) هاتن!

(پیره میرد به زیزبوونه وه بیدهنگ ده بیت. پیره ژن و هه موو
ئه وانی تر پرو له ده رگه ده کهن. پیاو ده رگه ده کاته وه.)

پیاو:

فهرموون.

ژن:

به خیر بین.

پیره ژن:

خیر و خوشیتان هینا.

(ئەندامانی دەستەیی دادوهری به دواى یه کدا دینه ژووره وه:

سه روک، ئەندامی ژن، ئەندامی پیاو، مامان و له دواييشدا

پاسهوانی دووهم.)

سه روک:

سلاو!

ئەوانی تر:

(پزیکى زۆر دەنوین.)

سلاو!

سلاو!

فهرموون!

به خیر بین!

پیره میرد:

(به شیوهیه که ئەوانی تر گوێیان لى نه بیت، پاسهوانی دووهم

پیشانی ژنی خوێ دەدات) ئا ئەوهش ئەوی تریانه!

(پیره ژن به ئامازهی دەست له پیره میرد دهگهیه نیت که پیاو

تووره ده بیت.)

ژن:

له کوێ دادەنیشن؟

سه روک:

(چاو به ناو ژووره که دا دهگيریت) با له جیهه کی که میک بهرز

دابنیشن، چونکه کاره که وا دهخوازیت.

پیاو:

(به دەستی جیهه که پیشان دەدات) ئیره گونجاوه؟

(سه روک ته ماشای ئەندامانی تریش دهکات. ئەندامان به

له قانندی سه رهزامه ندی پیشان دهدهن.)

سه روک:

گونجاوه.

(سه روک و ئەندامان دادەنیشن. پاسهوانی یه کهم و پاسهوانی

دووهم لای ده رگه به پتوه راده وهستن.

پیره میرد به وردی ته ماشای ئەندامانی دەستەیی دادوهری و

پاسهوانه کان دهکات.)

سه روک:

ئەو میزه بهین!

(پیاو و ژن میزه که هه لده گرن و له پیش سه روک دای دهین.)

پیاو:

داخواریکی ترتان ههیه؟

سه روک:

له وانهیه به دەم قسه کردنه وه ده ممان وشک ببیت. که میکیش

ئاومان بۆ بهيئن و ئيره داي بنين! ژماره‌ي ته‌واويش په‌رداخ
بهين!
(ژن سوراحييه‌ك ئاو و چهند په‌رداخ‌يكي دار له‌سه‌ر مي‌زه‌كه
داده‌تيت.)

سه‌رۆك:

ده‌ستخوش كچم. بووك له‌ كوټيه‌؟

ژن:

بيت؟

سه‌رۆك:

يه‌كسه‌ر! باكات به‌فيرو نه‌دهين.

ژن:

(پرووي قسه‌ي له‌ كورې خوټه‌تي) من بانگي ده‌كه‌م.

(ژن ده‌پواته ژوورئ. ئاماژه بۆ ژني گه‌نج ده‌كات بيت.)

سه‌رۆك:

ئاشكرايه ئه‌گه‌ر بووك ئاماده نه‌بيت، باسي هيچ ناكريټ! (پروو
له‌ پيره‌ژن ده‌كات) وا نيه‌!

پيره‌ژن:

راسته!

سه‌رۆك:

هه‌مووان ده‌توانن دابنیشن. پرسيار له‌ هه‌ر كه‌سيك بكه‌ين،
ده‌بيت بيته ئيره و به‌ راوه‌ستانه‌وه وه‌لام بداته‌وه. حالي بوون؟

ئه‌وانى تر:

حالي بووين.

سوپاس.

سه‌رۆك:

(پروو له‌ ئه‌نداماني تر ده‌كات) ده‌ست پي بكه‌ين؟

(ئه‌نداماني تر به‌ له‌قاندني سه‌ر په‌زامه‌ندي پيشان ده‌ده‌ن.)

پيره‌ميرد:

(به‌ ده‌نگيكي نزم قسه‌ بۆ ژني خوټي ده‌كات) دوا جار

پاسه‌وانه‌كان دادگايي ده‌كه‌ن!

(پيره‌ژن هه‌ول ده‌دات به‌ ئاماژه‌ي ده‌ست پيره‌ميرد بيده‌نگ

بكات. له‌وه‌ش زياتر، وه‌ك مامۆستايه‌كي شاره‌زاي پانتۆميم

باسي ئه‌وه‌ي بۆ ده‌كات كه‌ بووك له‌ پاي ئه‌وه‌ي پيشوه‌خت

مندالي ده‌بيت، دادگايي ده‌كريټ.)

پيره‌ميرد:

ژنه‌كه‌شي! هه‌ي مروكوژينه‌!

پيره‌ژن:

بيده‌نگ به‌!

سه‌رۆك:

پيش ئه‌وه‌ي بيينه ئيره، سه‌يريكي هه‌وزي ئاوه‌كه‌مان كرد. وه‌ك

ده‌زانن، ئه‌گه‌ر ئاوي به‌فري تاوه‌ هه‌وزه‌كه به‌ته‌واوي پر بكات،

مه‌ترسي ده‌پوات و ده‌بريټه‌وه. به‌لام به‌ داخه‌وه ديمان هه‌وزه‌كه

هيشتا به‌ ئه‌ستوراييي دوو په‌نجه‌ي ماوه پر بيټ. (به‌ده‌ست

پیشانی دہدات،) ئەمەش واتای وایە ئەمڕۆ، یان سبەینی ئەو
 بۆشاییەش پڕ دەبێت و مەترسی بەسەر دەچێت. ئەو کاتە،
 ئەوانە لە سەرەتای زستاندا رۆیشتوون، بە مالا و مندال،
 ئارد، شەکر، خۆی، سەوزە، گوشت و ھەموو چۆریکی تری
 خواردنەو دەگەرینەو و بەدریژایی نیزیکی سێ مانگ، واتە
 تا بارینی یەکەم بەفر لەگەڵماندا دەبن. شای و لە دایکبوون و
 بەزم و خۆشی دەبینن. لەگەڵ بارینی یەکەم بەفریشدا، ئەو
 ھاوسەرانی مندالیان بوو و ئەوانی تریش ئێرە بەجی دەھێلن
 و دەپۆن. تا زستانی داھاتوو کار دەکەن و پاشەکەوت دەکەن
 بۆ ئەوێ ئەمانە ئێرە بتوانن بە ئاسانی درێژ بە ژیا
 خۆیان بدەن. پاشان دیسان دینەو. دیسان دەپۆن. کاتیک
 ئێمە لەم بازنیەدا چاوەڕێمان دەکرد، کەمیک لەمەوبەر مامان
 ھاتە لامان و ئەم دۆخە چاوەروان نەکراوی بۆمان باس کرد.
 (ئەندامی پیاو نیشانە کۆکینی لێ دیاری دہدات. ھەمووان
 شپرزە دەبن. ئەندامی ژن وەک ئەوێ پیشەیی بیت و لەسەری
 راھاتبیت، سەرینیکی بۆ درێژ دەکات. ئەندامی پیاو سەرینەکە
 دەنیت بە پرووی خۆیەو و بەکپی دەکۆکیت. تفی ناو دەمی
 دەسپیت و سەرینەکە دہداتەو بە ئەندامی ژن.)

سەرۆک:

بەداخەو ناچارم رابگەینەم پرووی شتیکی بووینەتەو
 ماوی نیزیکی پەنجا سالە لە وینە نەبوو: راستیی زاینی
 پیشوخت. منیش وەک ئەندامانی تر زۆر خەمبارم. بەلام
 هیچیشمان لە دەست نایەت. ریتساکان جیبەجی دەکەین،

چونکە دۆخیکی پێوەندی بە ئاسایشی ژیا ئەوانی ترەو
 ھەیە.

(ئەندامی پیاو دیسان نیشانە کۆکینی لێ دیاری دہدات. تەنیا
 یەک سەرینیش سوودی نییە. چەند سەرینیکی دەخەنە سەر
 پرووی کابرا و پالەپەستۆی دەخەنە سەر. ئەندامی پیاو جوولە
 لێ دەپۆت. مردوو. تەرمەکە لە شوینیکی بەرز درێژ دەکەن و
 بە پێزەو بە بەردەمیدا دەپۆن.)

سەرۆک:

ئێستا با کاتی زیاتر لە دەست نەدەین و کاری خۆمان بکەین.
 با بگەرینەو بۆ سەر کاری راستەقینەمان. (پرووی قسە لە
 مامان دەکات) کە ھەواییان بە تۆ گەیاندا؟

مامان:

(ھەڵدەسپیتە سەرپێ) کەمیک لەمەوبەر.

سەرۆک:

ئەنجام؟

مامان:

یەکسەر ھاتم و سەیری بووکم کرد. پاشان ھەوالم گەیاندا
 ئێو. بەداخەو دەبیت بلێم بووک مندالی دەبیت.

سەرۆک:

دانیایت؟

مامان:

بێ هیچ گومانیک.

سەرۆك:

دەتوانیت دیسان سەیری بکەیت.

مامان:

پێویست نییه، چونکە گشت نیشانهکان ئاشکران.

سەرۆك:

دەتوانیت دانیشیت. (پیاوی گەنج و ژنی گەنج هەڵدەسنه سەرپێ). پوونتان کردووه هیشتا نێزیکەى مانگیگمان ماوه بۆ له دایکبوونیکی ئاسایی. کەچی ئێوه پێش ئەوهی مەترسی بپەرەیتەوه، گەیشتونەته قوئاغی منداڵبوون. ئایا دەزانن بەم پرفتارەتان گەورەترین تاوانتان کردووه و ژيانى مرۆگەلتان خستووته مەترسییهوه؟

پیاوی گەنج:

دەزانین.

ژنی گەنج:

دەزانین.

پیاوی گەنج:

بەلام ئەمه تاوانى ئيمه نييه.

سەرۆك:

ئەوه واتای چييه؟

پیاوی گەنج:

گەورەکانمان حسییان کرد. گوتیان له فلان رۆژدا دەبیت و لەو رۆژەدا شەوی بووک و زارایی پێک هات. تا ئەو شەوه تەنیا له

دوورەوه ژنی خۆمیان پێشانم دا. هیچ کاتیک نەمانتوانی تەنانهت له یهکتريش نيزیک ببينهوه.

پیاو:

سەرۆکی بەرپێزم، ئەگەر دەستوور بدن، دەمهویت قسه بکەم.

سەرۆك:

قسه بکەن، بەلام زۆر درێژی مەدەنی.

پیاو:

کورێ من راست دەکات. تا رۆژی خۆی نەمانهیشت له یهکتر نيزیک ببينهوه.

ژن:

تەنانهت نەمانهیشت پەنجەشیان بەریهک بکەویت.

سەرۆك:

تا مۆلەت وەرئەگریت، قسه ناکریت. تى گەیشتن؟

ژن:

تى گەیشتم سەرۆکم.

سەرۆك:

گریمان هەموو شتییک له کاتی خۆیدا بووه. بەلام من تى ناگەم دەتانەویت بەم قسانه بگەنه کوێ؟

پیاوی گەنج:

ئەمه له دایکبوونی پێشوخته.

مامان:

(هەڵدەسپێته سەر پێ) بەلێ سەرۆکم، ئەمه له دایکبوونی پێشوخته.

پیاوی گهنج:

واتا ئیمه تاوانبار نین.

(بئدهنگی)

سه‌ۆک:

وا بیت، یان وا نه‌بیت، هیچ له مه‌سه‌له‌که ناگۆریت. ئیمه لیره قسه له‌سه‌ر ئه‌وه ناکه‌ین داخۆ له‌دایکبوون پیشوه‌خته، یان دره‌نگوه‌خت. ئیمه بۆ ئه‌نجام ده‌روانین. ئیستا، واتا پیش ره‌وینه‌وه‌ی مه‌ترسی، ژنه‌که‌ت خه‌ریکه مندالی ده‌بیت. ئه‌وه‌ی بۆ ئیمه مایه‌ی بایه‌خپیدان بیت، ئه‌مه‌یه. به‌لام بئگومان ئه‌گه‌ر ریساکان پیشیل کرابن و پیشوه‌خت به‌یه‌که گه‌یشتن، ئه‌وه‌ش مایه‌ی بایه‌خپیدانی ئیمه‌یه. به‌لام ئه‌ویش به‌هیچ جوریک کاریگه‌ری به‌سه‌ر ئه‌نجامه‌وه نابیت. ئاشکرایه ئیستا ده‌بیت چی بکریت. (به بئدهنگی ره‌زامه‌ندی ئه‌ندامانی تریش وه‌رده‌گریت.) ئه‌م ژنه گهنجه به زووترین کات له داره‌باز ده‌نریت و پاشان ده‌خه‌ریته ژیر گل! مایه‌ی دل‌دانه‌وه ده‌بیت بۆمان ئه‌گه‌ر بزائن ئه‌م برپاره ئیمه‌شی خه‌مگین کردوه.

پیاوی گهنج:

سه‌ۆکم...

سه‌ۆک:

ئیتتر شتی‌ک نه‌ما بۆ قسه له‌سه‌رکردن، چونکه ئه‌و ژنه گهنجه بۆی هه‌یه هه‌ر ساتیک مندالی ببیت. نازانم ئایا پئویسته دووباره‌ی بکه‌مه‌وه ئه‌و ئه‌گه‌ره چی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینیت؟ بروانن، ئه‌گه‌ر مامان ناره‌زایی هه‌بیت له باره‌ی له دایکبوونه‌وه،

بئگومان به تیگه‌یشتنه‌وه جیبه‌جیکردنی سزاکه دوا ده‌خه‌ین و ده‌توانین گه‌توگۆ بکه‌ین. (روو له مامان ده‌کات) ئیوه ته‌نیا که‌سن له‌م دۆخه‌دا مافی ناره‌زایی پیشاندانتان هه‌بیت. ئایا بۆچوونیکه پێچه‌وانه‌تان هه‌یه؟

مامان:

نه‌خیر سه‌ۆکم.

سه‌ۆک:

با کات به‌ فیرۆ نه‌دریت و ریساکان جیبه‌جی بکرین.

پیره‌مێرد:

ئهمانه پاسه‌وانه‌کان دادگایی ناکه‌ن!

(پیاو و پیره‌ژن به ئاماژه‌ی ده‌ست هه‌ول ده‌ده‌ن پیره‌مێرد بئده‌نگ بکه‌ن.)

پیاوی گهنج:

ژنه‌که‌م له پای دۆخیک سزا ده‌ده‌ن که له که‌مه‌ته‌رخه‌می خۆمانه‌وه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتوه. ئه‌مه چیه، چونکه ریساکان وا ده‌خوازن. ئه‌مه به مه‌رجیک ئیمه هیچ شتیکی پێچه‌وانه‌ی ریساکانمان نه‌کردوه. شایه‌ی و شه‌وی زاوایی و هه‌موو شتی‌کمان له کاتی خۆیدا بووه.

سه‌ۆک:

(به تووره‌یی) به‌لام ئیمه باسی ئه‌م شتانه‌مان کرد کوری خۆم. جاری به‌که‌مه روویه‌رووی شتی وا ده‌بمه‌وه. نازانم ئایا سوودی هه‌یه باسی ئه‌وه بکه‌م بۆچی گهنجانی ئیمه کاتیکی لیره ده‌رۆن به‌کسه‌ر ده‌بن به خاوه‌نی کار و هیتز؟ چونکه له به‌رامبه‌ر هیچ

شتیک نارہزایی دہرناہرن! لہو شوینانہی بہ شیوہیہ کی کاتیش
لییان دہمپننہوہ، درپژہ بہ رہفتارہکانی ئیرہیان دہدہن. با لہ
بیرمان نہچیت ئہگہر لہ کؤمہ لگہی ئیمہدا وشہی ناٹارامی لہ
فہرہنگہکان دہرہیندراہیت، ہؤکارہکہی دہگہرپتہوہ ہؤ
بہتوندی جیبہجیکردنی ریتساکان! (تورپہ دہبیت) تۆ دہتہوہیت
چی بلتیت؟ قسہ لہسہر ریتساکان بکہین ہؤ ئہوہی ئہو ہہموو
مرؤفہ ہمرن؟

پیاوی گہنج:

(زۆر بہ سوژہوہ) با ئہو ہہموو مرؤفہ نہمرن! بہ لآم با ژنی
منیش نہمریت!

سہرؤک:

لہ نیگہرانی و خہمت تی دہگہم کوری گہنج. ئیمہش گہنج
ہووین. ئیمہش خۆشہوہستیمان کرد. بہ لآم پتویستہ مرؤف
بزانتیت لہ پیناوی ژیانی کہسانی تردا قوریانی بدات.

پیاوی گہنج:

(خہریکہ دہگری) خۆ مندال لہدایکبوون ئہوہ نییہ تۆ بلتیت
دہبیت و ئہوہیش ببیت! تکایہ بہیلن کہمیکی تریش چاوهری
بکات.

سہرؤک:

شتی وا مہحالہ! ناتوانم خہلکی گوندیکی گہورہ و گران بخہمہ
مہترسییہوہ. یان ژنہکەت، یان مرؤگہلی تر... واتا ہہموومان.
ہیچ چارہیہکی تری مامناوہندی نییہ! ئہگہر چارہسہریک
ہہبیت ہؤ رزگارکردنی ژیانی ہہمووان، ہؤچی جیبہجیبی

ناکہین؟ (بہ بریارہ) پتویستہ بہ زووترین کات ئہم بریارہ
جیبہجیبی بکریت. واتا ریتساکان دہخرینہ کار! ئہگہر ئیتستا
ژنہکەت ژانی مندالبوون بگریت، چیمان پی دہکریت؟ یہک
قیژہی ژنہکەت لہ کاتی مندالبووندا بہسہ ہؤ روودانی
کارہسات. ئہی چی لہ گریان و قیژہی ساوای لہدایکبوو
بکہین؟ باشہ لہ دۆخیکی وادا شاخہکان بہسہرماندا
نارووخین؟ (لہپر توندتر دہبیت) ئہگہر لہسہر قسہکردن
بہردہوام بیت، دوور نییہ ہہمان بریار ہؤ تۆیش بدہین و
جیبہجیبی بکہین! ئیتر بیدہنگ بہ!

پیاوی گہنج:

سہرؤکم.

سہرؤک:

وریات دہکہمہوہ! لہ بیرت نہچیت! ئہگہر قسہ زیو بیت،
بیدہنگی زپہ! سہدان سالہ ئہمہ بہرنامہی ئیمہیہ. (ٹامارہ ہؤ
پاسہوانہکان دہکات بکہونہ خۆ.)

پیرہمپرد:

ئہمانہ پاسہوانہکان دادگایی ناکہن! بکوژان نا، بی تاوانان
زیندہبہچال دہکەن!

سہرؤک:

ئہری ئہوہ چی دہلپت!!!؟

پیرہمپرد:

ہی تۆ کابرا! ئا جاریکیش بکوژانی براکہم دادگایی بکہ!

سەرۆك:

ئەو تۆ چى دەلتىت؟

پىرەمىرد:

ئەو بكوژانە دادگايى بكة كاپرا! ئەگەر پياووت، دادگاييان بكة!
بەلام ناتوانيت، چونكە ئەوان يەكسەر دەتخنىكىن!

سەرۆك:

ئا دەمى ئەوئەش بېستەن!

(پاسەوانى يەكەم خەرىكە بە پارچەيەك پەرۆى گەرە كە لەگەل
خۆيدا هيناويەتى، دەمى پىرەمىرد دەبەستىت.)

سەرۆك:

كەمىك دەستوبرد بكەن!

پىرەمىرد:

(لە سەرىكەوئە هەول دەدات نەهەلتىت دەمى بېستىت و لە
سەرىكى ترەوئە) ئىستا باش لە دەردى براكەم تى دەگەم. زۆر
باش تى دەگەم.

سەرۆك:

(پرووى لە پاسەوانى دوومە) ئەوى ترىشان ئامادە بكەن!

پاسەوانى دووم:

فەرمان دەدەن!

(پاسەوانى دووم دەكەوتتە خۆ بۆ بەستنى دەمى ژنى گەنج.)

سەرۆك:

منت تووشى سەرسورمان كرد كورى گەنج، بەلام لەبەرئەوئە
خەمت گرانە، لىت خۆش دەبم.

پاسەوانى دووم:

(دەمى ژنى گەنجى بەستووئە و لە پشتيشەوئە دەستەكانى گرى
داوئە) تەواوئە سەرۆكەم.

سەرۆك:

(بە دەست ئامازە دەكات چاوەكانىشى گرى بدات) كارى خۆت
بى كەموكورتى بكة! (پاسەوانى دووم چاوەكانىشى گرى
دەدات. بووك لە ترساندا هەلدەلەرزىت.)

سەرۆك:

تەواوئە. (پروو لەوانى تر دەكات) كەس لىرە ناروات! هەمووتان لە
مال دەمىننەوئە تا ئەو كاتەى كارەكە ئەنجام دەدرىت. (پروو لە
پاسەوانى يەكەم دەكات) تەنيا تۆ لىرە دەمىننەوئە. (پروو لە
ئەندامانى تر دەكات) دەى هەلسن. با برۆين ئەركى گەواھيدان
بەجى بھينين.

(سەرۆك و ئەندامان هەلدەستتە سەرى. پاسەوانى دووم لە
بردنى ژنى گەنجدا دژوارى دەچىزىت، چونكە بووك بەرگرى
دەكات و ناخوازىت هەنگاو بەاوتىت. تەننەت دەنالىنيت و
دەپەوت پىشانى بدات كە ناخوازىت بروات. سەرۆك هۆشيارى
دەداتە پاسەوانى دووم و ئەوئەش ژنى گەنج بە راکيشان بەرەو
دەرگە بەكىش دەكات. لە داوى ئەوانىشەوئە سەرۆك و ئەندامان
لەسەرخۆ دەپۆن. لە كاتىكدا ئەوانى تر بە بىدەنگى
پاوستاون، پياوى گەنج بى ئەوئەش بەهەلتىت ئەوان چاويان پىوئە
بىت، سەرى قوتووى هەلداوئەتەوئە و فىشەكى ناوئەتە بەر لە
يەكەك لە تەنگەكان.)

پياوى گەنج:

(پرووى لوولەى تەفەنگيان تى دەكات) ئادەى پراوہستن!
(لەپەر ھەمووان پراوہوستن. ھەموويان بەتەواوى سەريان سوڤ
دەمىنيت).

سەرۆك:

دەتەويت چى بکەيت كورپى خۆم؟

پياوى گەنج:

گوتم پراوہستن!

ئەندامى ژن:

ئەمە چىيە؟ ئەو ھە چى دەكات؟

پياوى گەنج:

كارىكى وا مەكەن پەنجە لەسەر پەلەپىتكەى تەفەنگ ھەلبىگرم!

سەرۆك:

جا شتى وا دەبىت؟

ئەندامى ژن:

باشە ئەگەر پەنجەى لەسەر ھەلبىگريت، ناتەقىت؟ ئەى ئەگەر
تەقى، چى؟ پەنام بە خۆت ئەى پەرورداگرم!

سەرۆك:

بەلام... بەلام ھەموومان دەمرين!

پياوى گەنج:

بەلى. يان ژنەكەم دەژى، يان ھەموومان پىكەو دەتۆپين!
(بىدەنگى)

پياو:

ئەو تەفەنگە داگرە.

ژن:

دەتەويت ئىمەش بكوژيت؟

پياو:

مەگەر دەبىت ھەموومان پىكەو بەمرين؟

پياوى گەنج:

ئىو ھەقتان نەبىت بابە.

پياو:

چۆن ھەقم نەبىت؟ ھۆش بەيئەو بەر خۆت كورم.

پياوى گەنج:

ژنەكەم بەمرىت؟ ھەرچىم لە دەست بىت بۆ ژيانى ھاوسەرم و
كوژپەى چاوەرىكراو، دەبىت بىكەم!

پياو:

جا دەتوانىت چى بکەيت؟

پىرەژن:

ھەموومان پىكەو دەمرين!

ژن:

ھىشتا گەنجىت. بۆچى مەگەر ژنت دەست ناکەويت؟ سەرچاوە
تۆيت. دەتوانىت لە ژنانى تر مندالت ببىت.

پىرەژن:

دەبىت بە بكوژى داىك و باوكت!

پیره میترد:

شانازی به کوری خومه وه دهکهم!

پیاوی گهنج:

ئیوه لیم تی ناگهن! (پوو له سهروک دهکات) کهس جووله
نهکات! بگه پینه وه شوینی خوتان، دهی بگه پینه وه!
(سهروک و ئەندامان دهگه پینه وه شوینی خویان. پاسهوانی
دووه م بووک دهباته وه شوینی خوی. له وه لامی ئاماژهی پیاوی
گهنجیشدا دم و دهست و چاوی دهکاته وه. بیدهنگی.)

سهروک:

زمانم وشک بوو. ده توانم ئاو بخومه وه؟

پیاوی گهنج:

بخوره وه!

(سهروک ئاو دهخواته وه. ئەندامانی تریش دهخونه وه.)

سهروک:

ئیستا چی بگهین؟

ئەندامی ژن:

چاوه پیتی چی دهکهن؟

پیاوی گهنج:

(پرووی قسهی له پاسهوانی یه کهمه) تو! بابه تویش.. برۆن و
سهیری حه وزه که بگهن! با بزانی دوایین دۆخ چۆنه! خوتان
مه خالافین!
(پیاو و پاسهوانی یه کهم دهچنه دهری.)

پیره میترد:

با پاسهوانه کانیش دادگایی بگهین!

(پیره ژن میتردی خوی بیدهنگ دهکات. هه مووان چاوه پیتی دهکهن.
سهروک و ئەندامان هه مان کات دهترسن و تووشی
سهرسورمانیکی گهرهش بوون. پیاو و پاسهوانی یه کهم دوا
تاویکی دریت دهگه پینه وه.)

پیاو:

یهک په نجه!

پاسهوانی یه کهم:

به لئی، یهک په نجه.

پیاوی گهنج:

جاریکی تر ژانی نهگرت. له وانیه مامان به هه له دا چوو بیت!
ئمه ژانی مندالبوون نییه. به لام ئه وهندهی نه مابوو له بهر
پشووکورتیی ئیوه ژنه کهم بمریت. سهیر بگهن، ئایا ژان و شتی
وا له گوریدا ههیه؟

سهروک:

تو ده لیت چی کوری خوم؟ بیت وایه مامان درۆ دهکات؟ ئه وه
ئیمهش ههچ! به لام دایک و باوک و هه موو ئه وانی تریش دهمرن!
به زه بیت پیناندا نایه ته وه؟
(ژنی گهنج له پر به دم نازاره وه ده تلپته وه.)

سهروک:

خوایه فریامان بگه ویت!

مامان:

ئەو ژنە منداڭلى دەبىت!

پىياۋى گەنج:

(پروۋى قىسەى لە پاسەوانى يەكەمە) دەمى بېستە!

(پاسەوانى يەكەم دەمى ژنى گەنج دەبەستىت.)

پىياۋى گەنج:

بىبە ژورەوۋە.

(پاسەوانى يەكەم ژنى گەنج دەباتە ژورەوۋە. پىرەمىرد بە

بىدەنگى چەپلە لى دەدات و نىشانەى شادمانى دەكەۋىتە سەر

پروۋى.)

پىياۋى گەنج:

(پروۋى قىسەى لە مامانە) بېرۆ. داىە تۆيش ھاوكارى بكە.

مامان:

(پروۋى قىسەى لە ژنە) لە قاپىكدا ئاۋى گەرم بەينە! زوۋ!

پىياۋى گەنج:

خىرا بە داىە!

سەرۆك:

(سەرى سوپماۋە) ئەى قىژەى كۆرپەكەت!

ئەندامى ژن:

(بە سەرسوپمانەۋە) قىژە!

سەرۆك:

ھەموومان دەمرىن!

ئەندامى ژن:

دەمرىن! دەمرىن!

پىرەمىرد:

من خۆم بۆ مردن گەراۋمەتەۋە. بۆ من ۋەك يەك واىە، ئىستا

باشتر لە براكەم تى دەگەم. منىش دەمەۋىت پىش مردن ھاوار

بكەم. دەمەۋىت ھاوار بكەم! ھەر ئىستا!

پىرەژن:

كې بە كورە! دەستم بە دامىن شتى وا نەكەيت!

پىياۋ:

بابە من كورى تۆم.

ژن:

ۋا ديارە ۋادەى فەوتانمان ھاتوۋە.

پىياۋ:

دەبىت بەھۆى مردنم. (بە دەست دەمى باۋكى دەگرىت.)

ژن:

(پروۋى قىسەى لە كورى خۆيەتى) من تۆم گەرە كرد. باشە بۆ

ئەۋە گەرەم كردىت تا ببىت بە ھۆكارى مردنم؟ شىر و نانى

خۆمت لى ھەللا ناكەم!

پىياۋى گەنج:

بىدەنگ بن!

(مامان بە ئاماژەى دەست داۋا لە پاسەوانى يەكەم دەكات

بچىتە دەرى. پاسەوانى يەكەم دەچىتە لاي ئەۋانى تر.

پاسهوانی دووم به دزییهوه له پیاوی گهنج نئزیک دهبیتهوه. خهریکه قۆلی بگریت، بهلام پیاوی گهنج لهو کاتهدا دهیبینیت و به قۆناغی تفهنگی دهستی لئی دهدات و دهیگیپتهوه دواوه.)

پیاوی گهنج:

نهکهیت جاریکی تر دووبارهی بکهیتهوه!

سهۆک:

(پووی قسهی له پاسهوانی دوومه) گهژه!

پیاوی گهنج:

حالی بوویت؟

پاسهوانی دووم:

حالی بووم.

(له ژوورهوه بووک پراکیشراوه و ئاراستههی سههری بهرهو بینهرانه. به بیدهنگی مندالی دهبیته. مامان به ئاماژهی دهست له ژن دهگهیهنیت چی بکات.)

ئهندامی ژن:

(به ترسهوه) بهلام پیویسته دهمی کۆریههی له دایکبوو بهردهوام دابخریته، چونکه لیکدالیکدا دهقیژینیت.

سهۆک:

پیویسته تا ئه کاتهی هوزهکه پر دهبیته، دهمی دابخریته. (نالله و نرکههی بووک روو له زیادبوونه. ناللهکان خنکاون و له ناخوه دینه بهرگویی. لهپر ناللههی بووک بهکۆتا دیت. مامان کۆریههی له دایکبوو هلهدهگریته و دهمی دادهخات.

کۆریههی له دایکبوو له دهستی مامان دهخزیت و دهکهویته قاپی ئاوهکهوه. قیژهیهکی زۆر بهرز دیته بهرگویی. قیژههی یهک له دواهی یهکی هاوشیوهی قاقا لیدان دریژههی ههیه و گویی مرووف کهر دهکات.

مامان دیسان کۆریههی له دایکبوو به دهستهوه دهگریته. بیدهنگیهکی تهواو بالادهسته. دهنگدانهوهی قیژهکان دهبیستریته. دیسان بیدهنگی. هیچ ئاماژهیهک نییه بۆ ههرسهینانی بهفر.)

سهۆک:

ههرهسی نههینا!

ئهندامی ژن:

وا دیاره ههرهس ناهینیت.

سهۆک:

پهنا به خوا!

پیاوی گهنج:

بیدهنگ بن!

(تاویکی تریش بیدهنگی...)

پیره میرد:

(سههرپای ههولی پیره ژن بو ری لئگرتنی، پهلاماری تفهنگی دهستی پیاوی گهنج دهدات و دهگره دهکاتهوه. هاواریکی زۆر سههرنجراکیش دهکات) هۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ! (پاش تاویک دهنگدانهوهی هاوارهکهی دهبیستریته. ئەمجار تفهنگ دهتهقیینیت. دهنگدانهوهکهی دیته بهرگویی. چاوهروانیی پر له

نيگه رانى نامىنىت و شوين بو نيشانه كانى شادمانى خالى
دهكات. له دهره وه دهنگى تهقهى تفهنگ ديت و ئاويتهى دهنگى
دههؤل و زورنا دهبيت.)

په رده

۴ ئاب ۲۰۰۱، ساريگهرمه - ئورتاجه - توركييا